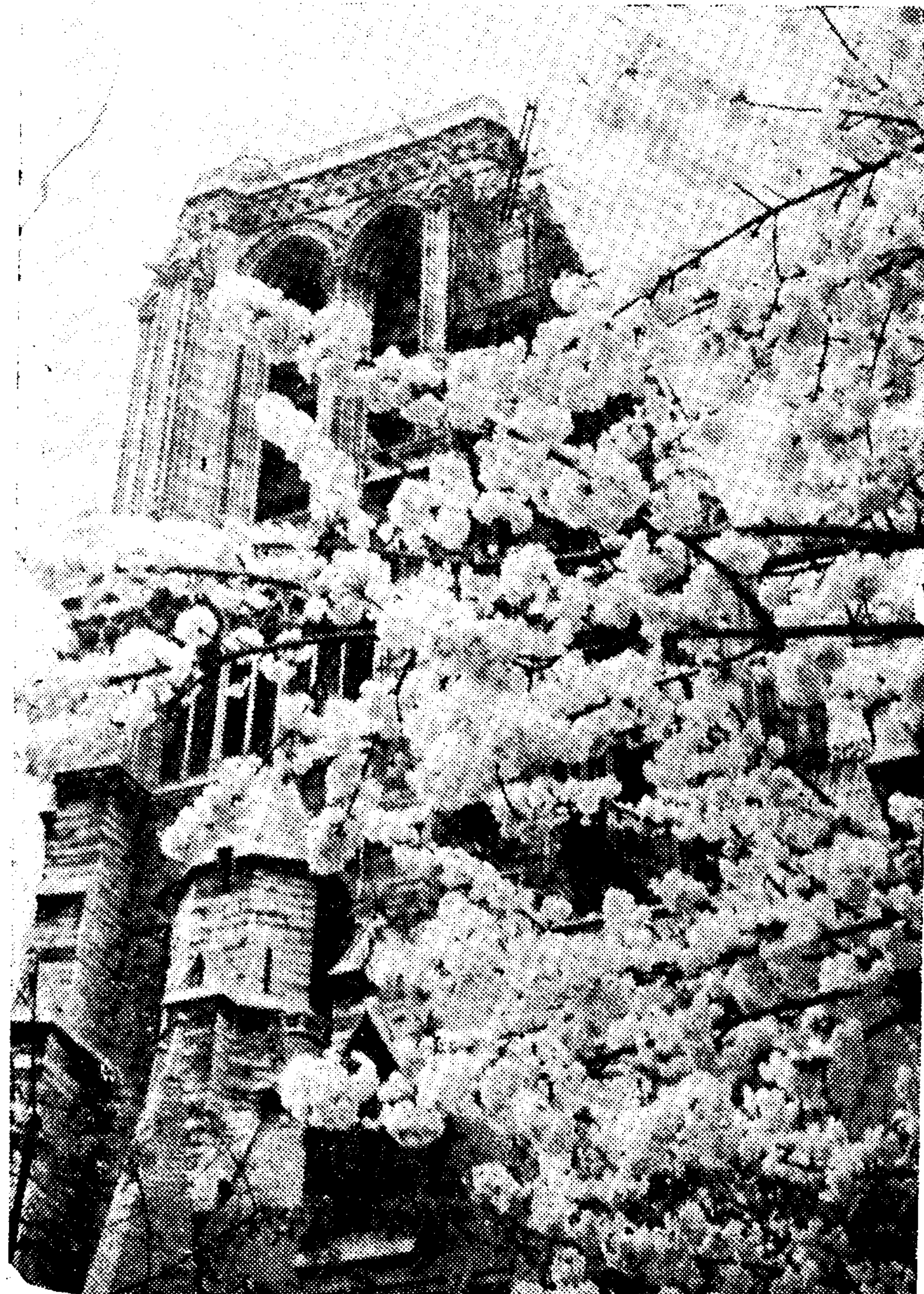
73STE JAARGANG No. 9618 WOENSDAG 16 MEI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao.

Een fraaie opname van de Notre-Dame te Parijs, getooid in een fleurig lentekleed van bloeiende kersenbloesem.

J.P.F. gaat derde lustrum met feestweek herdenken

Sportprogramma, toneel, dansavond en „Sranang Day"

Willemstad. — Gistermiddag heeft het bestuur van JPF bekendheid gegeven aan de plannen in verband met het a.s. 15-jarig bestaansfeest van deze algemene Surinaamse vereniging. Voorzitter Th. Simoons deelde mede, dat reeds in februari voorbereidingen voor deze feestviering werden getroffen in samenwerking met de actieve wijkcommissies. Het is nl. zo dat de Vereniging Suriname op 4 augustus en JPF op 17 juli het derde lustrum herdenkt, en men wil deze feesten combineren. Voor JPF zal de feestweek zijn van 15—22 juli.

Reeds wordt een toneel stuk ingestudeerd van de schrijver Renee de Rooy. Op 16 juli bieden de wijk-commissies een avond aan het bestuur, 17 juli is er een herdenkingsavond, en 21 juli een dansavond. Er wordt op het ogenblik gewerkt om de Swingmasters van Suriname te laten overkomen. Op 15 juli is er een speciale kindermiddag. Er zal in de feestweek een tentoonstelling zijn van kindertekeningen waarvan de beste tekening door een jury zal uitgezocht worden.

De eerste prijs winnares zal een jaar gratis tekenles krijgen van de heer Bergeijck. Ook zullen er in de feestweek sportwedstrijden plaats vinden zoals voetballen voor de jeugd, basketbal, athletiek en tafeltennis. Er wordt hard gewerkt aan het terrein naast de club dat speelklaar gemaakt wordt door DOW. Dit terrein zal zowel een basketbal - alias tennisbaan bevatten en zal op 15 of 22 juli feestelijk geopend worden. Ook zal er een echte "SRANANG Day" gehouden worden. Er zullen tenten komen met specifieke surinaamse gerechten, die verkocht zullen worden door dames in verschillende klederdrachten, een echte "markt" dus. Ook bestaat de mogelijkheid dat een oud lid uit Suriname op uitnodiging van JPF. een causerie zal houden waarbij een specifieke Surinaamse film zal vertoond worden. Gezien de saamhorigheid van de leden twijfelt het bestuur geenszins aan het welslagen van de feestweek en ook de "Amigoe" wenst het bestuur en leden alvast een succesvolle feestweek toe.

Hedenavond schermwedstrijden

Willemstad. — Hedenavond zullen in het kader van de Shell Pinkster Olympiade schermwedstrijden gehouden worden op floret (dames en heren), degen en sabel.

De wedstrijden vinden plaats in de school te Julianadorp en vangen aan om 20.00 uur.

Filmavond J.P.F.

Willemstad. — Donderdagavond wordt in J.P.F. weer een filmavond gehouden. Vertoond zal worden „De avonturen van Dik Trom". Aanvang om 8.15 uur precies.

Adelita Chavez, de charmante „director" van de Mexicaanse Mariachis Femenino, die momenteel op Curaçao zoveel succes heeft.

Een overzicht van de grote zaal in Asiento tijdens de gisteravond gehouden bridgedrive (zie pag. 6).

De nieuwe status van de gehuwde vrouw in Nederland

Het wetsontwerp tot opheffing van de handelingsonbekwaamheid van de gehuwde vrouw

's-Gravenhage. — Het door de Tweede Kamer aangenomen wetsontwerp tot opheffing van de handelingsonbekwaamheid van de gehuwde vrouw brengt verschillende belangrijke veranderingen in het thans geldend recht. In de eerste plaats wordt de gehuwde vrouw handelingsbekwaam, dat wil zeggen, zij kan zonder bijstand of machtiging van haar man alle rechtshandelingen verrichten op dezelfde voet als een gehuwde man. In dit opzicht staat zij dus niet langer gelijk met een minderjarige of een onder curatele gestelde.

Deze handelingsbekwaamheid is voor de gehuwde vrouw niet alleen van belang als zij buiten algehele gemeenschap van goederen is gehuwd. Daar het grootste deel van het Nederlandse volk in algehele gemeenschap van goederen is gehuwd (ongeveer 93 procent), is tevens de vereniging van handelingsbekwaamheid met de algehele gemeenschap geregeld. Het ontwerp heeft daarbij de positie van man en vrouw geheel gelijk gemaakt. Dit blijkt met name uit de beide volgende regels. Ieder der echtgenoten is gelijkelijk bevoegd door zijn schulden de gemeenschap te verbinden, zodat beider schulden ten volle op de gemeenschap verhaalbaar zijn. En wat het bestuur (dit is het beheren en beschikken) over de goederen der gemeenschap betreft: de goederen worden bestuurd door de echtgenoot, van wiens zijde die goederen in de gemeenschap zijn gevallen. De echtgenoten kunnen echter anders overeenkomen.

De gelijkheid van man en vrouw bij algehele gemeenschap blijkt voorts uit de aan ieder der echtgenoten toekomende bevoegdheid opheffing van de gemeenschap te vorderen als daarvoor bepaalde gronden zijn. Beide echtgenoten kunnen door het doen van afstand na ontbinding van de gemeenschap (door de dood, door echtscheiding, door scheiding van tafel en bed of door de zojuist genoemde opheffing) zich bevrijden van hun aansprakelijkheid in privé-vermogen voor gemeenschapschulden in de persoon van de andere echtgenoot ontstaan.

Ter wille van de bescherming van het gezin is voorgeschreven, dat echtgenoten, ongeacht of zij in dan wel buiten algehele gemeenschap van goederen zijn getrouwd bepaald rechtshandelingen niet alleen kunnen verrichten. Zo is voor het kopen op afbetaling de medewerking van beide echtgenoten nodig. De echtgenoot, die de gemeenschappelijke woning wil verhuren of verkopen, behoeft de toestemming van de andere echtgenoot. Het zelfde geldt voor het opzeggen van de huur.

De wet zal ook voor de bestaande huwelijken gelden. Indien daaraan behoefte mocht bestaan, kunnen echtgenoten, mits tenminste drie jaar gehuwd, alsnog huwelijkse voorwaarden maken, of de bestaande huwelijkse voorwaarden door anderen vervangen. Hiervoor is goedkeuring van de rechtbank nodig.

Toeristenvisa voor Venezuela

Willemstad. — Het Venezolaanse gouvernement heeft momenteel een ontwerp in studie welke beoogt het afgeven van visa voor toeristen voor een verblijf van 30 dagen in Venezuela, te vergemakkelijken.

De zgn Carta de Turismo zal van een nieuw model zijn en door de Consuls worden afgegeven. De internationale richtlijnen zullen bij dit nieuwe systeem gevolgd worden, aldus deelde het Hoofd van het Toerisme in Venezuela, Dr. Enrique Mayer Baldo dezer dagen mede.

St. Dominicus College te Nijmegen bestaat 100 jaar

Als Pastoor Dominicus van Zeeland nu eens zien kon, wat er gegroeid was van zijn primitief latijns schooltje, dan zou hij zijn ogen niet geloven. Buitengewoon simpel was het begin en het liet zich destijds niet aanzien, dat dit kleine zaadje nog eens zou uitgroeien tot een boom van geweldige omvang. Het begon in 1856 in het klooster, tevens pastorie van de St. Dominicuskerk aan de Broerstraat te Nijmegen, met enkele jongens. Toen het aantal leerlingen bleef toenemen, werd een afzonderlijk gebouw opgericht, het studieplan werd uitgebreid en meer leraren aangesteld.

Daar het leerlingengetal bleef stijgen, werd dit gebouw, opgericht in 1866, al spoedig te klein. Pater Ceslaus Reijnen, de toekomstige Vicaris Apostolicus van de Nederlandse Antillen, legde daarom in 1877 de eerste steen van een nieuw en mooi gebouw aan de Lange Nieuwstraat, dat in 1888 weer aanzienlijk moest vergroot worden.

Een aangrenzend herenhuis, eertijds toegehorend aan baron Hackfort en later aan de Van der Brugghens, werd aangekocht en gesloopt. en maakte plaats voor een fraai gebouw, waarin refter, leskamers en een slaapzaal werden ondergebracht. Het was een voor die tijd modern en gerieflijk internaat. Vijftig jaar geleden bedroeg het aantal leerlingen ongeveer 70, in 1914 90, in 1920 110. De hele zolder werd volgetimmerd met slaapcellen.

Het bleek noodzakelijk een veel groter college te bouwen, hetgeen geschiedde te Hees bij Nijmegen. In de kapel van dat nieuwe college werden op 29 juli 1928 voor het eerst een aantal Dominikanerfraters priester gewijd. De Bisschop die hen wijdde was Mgr. B. Gijlswijk, oud-missionaris van Curacao en gewezen pastoor van onze kathedraal.

Begin 1954 mocht ik getuige zijn van de inwijding van een grote nieuwe vleugel van dat St. Dominicus College. De inwijding gebeurde door de nu reeds overleden Generaal van de Orde, Pater Suarez.

Gedurende de honderd jaren van zijn bestaan heeft het St. Dominicus College vele studenten gevormd, die onder de saeculiere en reguliere geestelijkheid van Nederland en in onze Antilliaanse Missie verdienstelijk gewerkt hebben of nog steeds werken. Onder de eerste leerlingen van Pastoor van Zeeland tellen wij Mgr. H. C. Reijnen en Mgr. H A. Joosten, beiden achtereenvolgens Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen. We kunnen haast zeggen, dat zo goed als alle paters en Bisschoppen, die hier sinds 1870 werkzaam zijn of geweest zijn, op het St. Dominicus College hun gymnasiale studies hebben gemaakt. Vele Paters, die een goede naam hebben (of destijds hadden) als Professor, Provinciaal of zelfs Generaal (een van de Kruisheren en een van de Dominikanen) hebben daar hun opleiding gehad. Wanneer het College nu zijn eerste eeuwfeest viert, mag het met recht trots zijn op de lange rij goede priesters en religieusen die het heeft afgeleverd en die nu in Nederland, op de Nederlandse Antillen, op Portorico, in Zuid Afrika, op Bornholm en elders werken aan hun eigen vervolmaking en aan het heil van de hun toevertrouwde katholieken. God zegene het St. Dominicus College, zijn dapper corps van leraren en zijn vele goede en ijverige studenten.

M. D. Latour O.P.

N.P.S. vraagt Statenontbinding

Paramaribo. — Het partijcongres van de Nationale Partij Suriname heeft met algemene stemmen een motie aangenomen, waarin om ontbinding van de Staten wordt gevraagd. De inhoud van het lijvige stuk, dat nog niet verkrijgbaar was, komt volgens de correspondent van het A.N.P. te Paramaribo erop neer, dat de aanwezigheid van ondeugdelijk bestuur wordt geconstateerd, en de partij overeenkomsten van de huidige Surinaamse regering niet zou honoreren.

Adelita y sus Mariachi Femenino boeken enorm succes op Curacao

Willemstad. — Sedert maandag jl. vertoeft op Curaçao een bekende Mexicaanse groep musici, allen....... dames, die veel succes boekten in het Cinelandiatheater, waar Adelita y sus Mariachis Femenino, zoals de Mexicaanse groep heet, optrad. Adelita zelf speelt trompet, en zij is de leidster van de damesgroep, die uit acht personen bestaat.

Daar is Maria Chavez (bas), Martha Calderón, de 16-jarige guitariste, Victoria Angulo (Requinto), die nog maar 15 jaar is, Lupe Miranda (Pignela) en de zusters Inez en Celia Rivera, die beiden de viool bespelen, alsmede de goede zangeres Catarina Aguillera.

De manager van de groep, de vader van de 15-jarige Victoria Angulo, reist eveneens mee. Ook deze bespeelt de trompet.

De groep is via Caracas van Mexico gekomen. In Caracas verbleven de echte Mexicanen twee weken en zij hadden veel succes.

Het gezelschap treedt op in de originele Mexicaanse klederdracht, die in het licht van de schijnwerpers schittert door de vele juwelen, die op de kleding is aangebracht.

Vrijdag, zaterdag en zondag spelen de Mexicaanse schonen op Aruba in de De Veer's theaters en in de Esso Club. Dinsdag as. zullen zij terugkeren naar hun land.

Wij wensen hen van harte succes toe, zowel op Curaçao — waar zij reeds aller harten hebben veroverd — en op Aruba.

Vals biljet van $ 100.—

Willemstad. — Gistermiddag werd een koopman in de Heerenstraat een biljet van $ 100,— ter hand gesteld. Het bleek later vals te zijn. De man H.B., een bemanningslid van een Argentijns schip, van wie het biljet afkomstig was, werd aangehouden. De zaak wordt onderzocht.

OGEM neemt proeven met huizen, die speciaal voor airconditioning gebouwd zijn

Willemstad. - Nu er steeds meer airconditioners worden geplaatst en de vraag naar meer toestellen in één en hetzelfde huis sterk toeneemt, kan men zich langzamerhand afvragen, of het niet mogelijk is een huis zodanig te construeren en te isoleren, dat men met een minimum aan vermogen een zo groot mogelijk rendement kan bereiken. Men heeft dit immers met koel- en vrieshuizen en met de hedendaagse ijskast ook bereikt. Het valt b.v. aanstonds op, dat de ijskast, die meestal in de keuken is opgesteld, aan de buitenkant de omgevingstemperatuur heeft aangenomen, soms wel tot 90 ° F, en binnen in die kast een heerlijke temperatuur heerst van ca. 40 °, terwijl om dit grote temperatuursverschil te bereiken en te behouden, toch maar een betrekkelijk klein vermogen benodigd is. Dit wordt bereikt door een prima isolatie en een goed mechanisme. Met de hedendaagse airconditioning ligt het precies zo. De grote fabrikanten sparen kosten noch moeite hun toestellen te perfectioneren, en ... zo voordelig mogelijk op de markt te brengen.

De bezitter van zo'n toestel heeft de taak het afgegeven vermogen zo rendabel mogelijk te maken. De taak van een electriciteitbedrijf is een dienende en indachtig het aloude spreekwoord: onderzoek alle dingen en behoudt het goede.. is de OGEM er toe overgegaan een zevental woningen te doen bouwen welke er speciaal op in gericht zijn de opgewekte koelte zo nuttig mogelijk te gebruiken door middel van een ver doorgevoerde isolatie.

Zo waren wij dan een dezer dagen te gast in een dier huizen, en het moet ons van het hart: het IS een sensatie een luchtgekoelde woonruimte te betreden, als men daar niet op rekent, vooral als men dan ziet met wat voor klein vermogen deze koeling geschiedt.

Het spreekt vanzelf dat de isolatiekosten zo laag mogelijk gehouden dienden te worden, terwijl tevens alle materialen normaal leverbaar moesten zijn en op ons eiland verkrijgbaar.

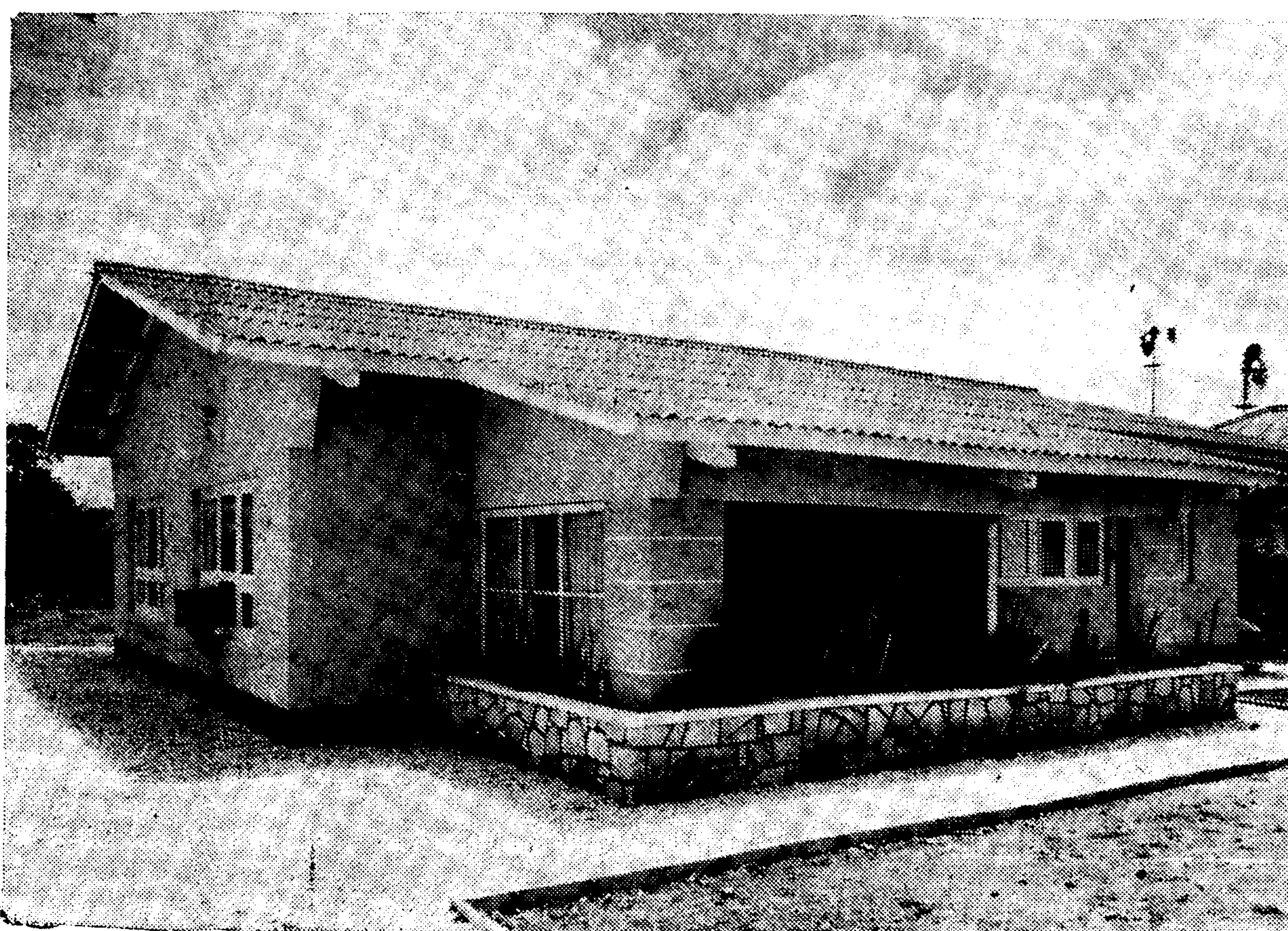
Verder was het zaak zo min mogelijk van de conventionele bouwwijze af te wijken om onnodig duur werken te voorkomen. De OGEM is hier inderdaad in geslaagd. Zo zijn alle buitenmuren opgetrokken met holle bouwstenen, de ruimten in die stenen aangevuld met Estanisol, een tinslakkenwolprodukt. Het doen gebruiken van holle bouwstenen bracht een besparing op zichzelf mede. De vloeren werden op de traditionele wijze opgevuld en aangestampt met diabaas, waarbij echter de diabaas in de betonmolen werd gemengd met asfalt, van de CPIM, waardoor een goed isolerende onderlaag werd verkregen. Behalve dit voorkomt deze asfalt-onderlaag het optrekken van vocht, waardoor de aantasting van betonbewapening aanzienlijk minder wordt. Op deze asfalt-vloer wordt dan later een betonvloer gestort, welke afgewerkt wordt met en asfalt tegel.

Een vloer op deze wijze bewerkt zal zijn isolerende waarde voor altijd behouden.

De plafonds zijn op de normale wijze afgewerkt met Celotex-platen, doch aangezien juist de plafonds de grootste koude doorlaten, zijn deze van boven af bedekt met isolatie-dekens, welke precies op maat kunnen worden geleverd en tussen de plafondhangers kunnen worden aangebracht. Hierdoor wordt wederom een prima isolatie verkregen, die tevens geluiddempend werkt. Verder zijn alle buitenramen en deuren voorzien van dubbel glas, terwijl bij geen gebruikmaking van de airconditioner alle ramen opengezet kunnen worden. Het resultaat van al deze isolatie-maatregelen is verbluffend. De zit-eetkamer met een vloeroppervlak van 31 m2 wordt op een prima temperatuur gebracht door middel van een 3 4 ton airconditioner van het gewone raamkoeler type.

Voor de drie aangrenzende slaapkamers met een gezamenlijk vloeroppervlak van 42 m2 is een raamkoeler van 1 ton voldoende, waarbij opgemerkt dient te worden dat deze unit in de middelste slaapkamer is opgesteld, en de gekoelde lucht via twee in de muur geplaatste exhaust ventilatoren naar de beide andere kamers wordt geblazen. Een opening in deze muren zorgt dan weer voor de afgewerkte lucht, welke door de unit naar buiten afgezogen wordt.

Al met al is hier een resultaat bereikt dat een belofte voor de toekomst inhoudt. Belangstellenden die geïnteresseerd zijn in deze wijze van bouwen en koelen, kunnen zich in verbinding stellen met de N.V. OGEM, Brionplein 10, telefoon 23310.

Een der zeven speciaal op airconditioning gebouwde woningen van de O.G.E.M. aan de Reigerweg. Geen jaloezieën meer in de slaap-, zit- en eetkamer, doch met dubbelgas uitgevoerde openslaande ramen.

Spes Patriae naar Curacao

Willemstad. — Gedurende de Pinksterdagen zal de jongelingenvereniging "SPES PATRIAE" een bezoek brengen aan Aruba. Als gastheer zal optreden de gelijkmatige vereniging op Aruba. Ook gaan de biljarters van JPF mee om daar hun krachten te meten met de spelers van de vereniging "Suriname". De heer Frans van West is weer lid geworden van JPF, zodat deze een grote aanwinst betekent voor de Curaçaose ploeg. Door omstandigheden kan de kampioen van JPF de hr. A. Sijlbing niet mee gaan. Ook andere sportontmoetingen zullen plaats vinden b.v. tafeltennis waarbij de canasta drive niet vergeten zal worden. Wij wensen de jongelingen succes toe.

Antilliaanse studenten bezochten de bollenvelden en Keukenhof in bloei

Wij ontvingen van de Antilliaanse student Frank Martinus Arion uit Nederland het volgende enthousiaste verslag over een bezoek aan de bloembollenvelden en Keukenhof.

Enkele dagen geleden hebben enige Antilliaanse studerenden uit Den Haag en omstreken het voorrecht gehad om de bloembollenvelden, waarvan de roem ver buiten de grenzen van Nederland reikt, te bewonderen. Het waren een twintigtal jongens en meisjes onder geleide van Mevr. M. W. Schiereck, gedelegeerde van „Oost en West", de heer Nevenhuis, eveneens gedelegeerde, en diens vrouw, Mevr. Neyenhuis.

Vanuit het Groenmarkt in Den Haag vertrokken deze jongens en meisjes, uitgelaten en blij met het heerlijke vooruitzicht eindelijk eens kennis te maken met de schoonheid van een van de meest Nederlandse aantrekkelijkheden.

Via de dorpen Wassenaar, Sassenheim, Lisse bereikten ze Keukenhof. Aan weerskanten van de hoofdwegen die naar Keukenhof leiden liggen de bloembollenvelden. Ze strekken zich ver uit in de verzonken ruimte, lijken soms verloren, maar altijd betoverend door hun gele kleuren, hun juichende, rode tulpen, hun zacht-paarse narcissen, terwijl de vele ‚bloemmozaieken' in de particuliere tuintjes langs de weg, van velen langgerekte kreten van bewondering ontlokten.

Maar Keukenhof zelf bood meer. De schoonheid van dit natuurreservaat is niet betoverend mooi, maar ontspannend-mooi. Hier werden de wildsten onder de jongens rustig. Voor een ogenblik leek het alsof zij hier, omringd door het schone dat zij nooit tevoren hadden gezien, alle geruchten buiten Keukenhof vergaten. Voor een moment gingen Rusland en Amerika en alle politieke verwikkelingen waaraan werelden ten gronde gaan, te loor in een grote kalme zee van rust. De vrachtauto's die buiten Keukenhof voorbij raasden, daverend en snel, de algebrasommen, de studieboeken, ze bestonden niet meer.

Het is moeilijk precies te beschrijven wat men voelt als men Keukenhof voor het eerst — en ik denk ook voor de duizendste maal — betreedt.

Maar als men weet dat Jacoba van Beieren, gravin van Holland en Zeeland, die woonde op het kasteel Teylingen te Sassenheim, waarvan de ruines liggen op enkele kilometers afstand van de Keukenhof, na al haar vernederingen en beproevingen, hier de rust heeft gevonden die haar stoutmoedigheid en trots altijd zochten, dan kan men zich de bekoring, die deze landen, vooral Keukenhof, uitstralen, enigszins voorstellen.

En wij, die een geheel andere schoonheid gewend zijn; een ruwe, brutale schoonheid van heuvels en rotsen, begrepen dat men geen heuvel hoeft te beklimmen om dichter bij God en bij de hemel te staan. Want de bloemen die hier laag bij de grond bloeien, brengen de gedachten op een mystieke wijze naar omhoog, naar God en naar Zijn paradijs.

De tulpen hebben de vreemdste namen. Er is de langstelige Darwin, die sierlijk is en gracieus, terwijl de Breeder bekoort door haar dof bronzen gloed.

Er zijn de dubbele tulpen, de grillige parkieten, in een aparte groep staan de Cottages. Maar ook populaire namen komen voor: Abe Lenstra, Elizabeth Arden, Wild West, terwijl de namen Vondel, Guido Gezelle, Herman Gorter hier in bloemen onsterfelijk zijn gemaakt.

De foto-toestellen hadden geen rust. Overal schoten de jongens en meisjes op af. En overal stonden er tulpen klaar om opnieuw te bekoren. Tulpen wit als sneeuw, rozig-rood met de kleur van de zon die ondergaat aan de horizon van een tropisch land, rood als vuur, zwart als de nacht.

En toen het gezelschap uit het warenhuis trad en langs de vier model-tuintjes liep, verrasten plotseling de narcissen. De narcissen met hun trompetvormige kelken — iets gelijkend op de Curacaose Kelki Heel — zijn de typische herauten van de lente.

Ze staan meest langs het water van de grote vijver die midden in de Keukenhof ligt, soms onder bomen en in hun ‚ver wilderd-zijn' slaan ze een nog beter figuur dan in de keurig gevormde bloemperken. Een echte ‚wildebras' is deze narcis. Heel anders dan de hyacinth, die een stijve bloem is met een vrij korte steel en weinig loof, viert de narcis triomfen in het vrije, schijnbaar als uit het wild opschietend, in bevallige losse groepjes stoeiend over de gazons en onder de bomen.

Het was met tegenzin, dat het gezelschap in de gereedstaande bus stapte. Maar eerst werden Monica Matteuw die op deze dag toevallig jarig was, Stella Fraai, die onlangs haar dip loma A voor kleuteronderwijs heeft gehaald Mevr. Schiereck (sinds november 1955 gedelegeerde) en mevr. Neyenhuis, letterlijk in bloemen gehuld.

Via de dorpen Noordwijkerhout Noordwijk Binnen en -Buiten, Wassenaar, bereikte de kleine groep Antillianen weer Den Haag.

En straks zullen velen van deze jongens en meisjes met vakantie gaan. Naar Duitsland, Frankrijk, België. Maar ze zullen ervan overtuigd zijn dat Nederland in natuurschoon zeker niet voor de andere Europese landen hoeft onder te doen.

En eenmaal op de Antillen teruggekeerd zullen zij niet alleen kunnen genieten van de ruwe schoonheid om zich heen — de schoonheid van anglo's en datu's en infrouw's — maar ook van de andere schoonheid, de tedere van bloembollen, van hyacinthen, tulpen en narcissen . . .

Fr. M. Arion.

Spanje erkent onafhankelijkheid van Tunesie

Madrid. — De Spaanse regering heeft besloten Tunesië als onafhankelijke en souvereine staat te erkennen. Spanje wil binnenkort diplomatieke betrekkingen met Tunesië aangaan. Spanje verenigt zich met de wens van de Marokkaanse regering om over te gaan tot herziening van het Statuut van Tanger en de inlijving van dit gebied bij Marokko bespreken. Voorts heeft Spanje als eerste land een ambassadeur te Rabat, de hoofdstad van Marokko, benoemd.

Weer geslaagde hoornvlies-overplanting

Genua. — De 65-jarige mevrouw Augusta Allegri uit Genua, die van haar geboorte af blind is, heeft door een hoornvliesoverplanting het gezichtsvermogen gekregen.

Bestuursverkiezingen „De Gezelligheid"

Willemstad. — Na de laatst gehouden bestuursverkiezing van de Societeit "De Gezelligheid" is het bestuur als volgt samengesteld:

M. A. van der Dijs, Voorzitter, J. Boesveld, Ondervoorzitter, J. N. E. Hellmund, Secretaris, J. W. Th. Schotborgh, Penningmeester, E. Salas, Administrateur, Ch. B. Debrot, Commissaris, A. J. M. Ghering, Commissaris, M. Brandao, Plv. Lid, J. H. de Haseth, Plv. Lid.

STANLEY GRAS hedenavond voor de Curom

In het Curomprogramma "Dichters van Noord en Zuid", hedenavond van kwart voor tien tot kwart over tien, zegt de jonge Curaçaose declamator STANLEY CRAS enkele gedichten van Antilliaanse kunstenaars. In het Hollandse gedeelte declameert hij werkjes van Jan Campert, Adema van Scheltema, Jan Prins en Daan Zonderland.

Wit Gele Kruis over verrichtingen in 1955

Evenals voorafgaande jaren is ook nu weer 't aantal kinderen toegenomen, en wel tot 73.

Dit jaar kenmerkte zich ook door een grote varieteit in voorgekomen ziektegevallen. Niet alleen dat 't aantal groter was, de grote spreiding van de soort ziekte vereiste een voortdurende enorme activiteit van de Directrice en haar staf.

Zouden hier alle specialisten genoemd worden die steeds voor de kinderen klaar stonden, met vermeldingen van de gevallen, dan zou dit een apart medisch verslag vormen.

Er is prachtig werk verricht door een grote samenwerking tussen instituut en de doktoren.

Nog steeds groeit de belangstelling, nog steeds worden er waardevolle adviezen gegeven om zoveel mogelijk te bereiken.

Ondanks de zeer bezette tijd van de heer Wormgoor kon de heilgymnastiek en de massage doorgaan. Reeds geruime tijd is het Bestuur bezig een vrouwelijke massagekracht te zoeken om vast in het instituut werkzaam te kunnen zijn.

De vele pogingen om uit Nederland iemand hiervoor te krijgen zijn tot op heden zonder resultaat gebleven, maar grote noodzaak van het veelvuldige oefenen en masseren komt steeds meer naar voren.

'n Lichtpunt is dat het bad z'n voltooiing nadert, vooral omdat de watertherapie een zeer belangrijk onderdeel is van de behandeling van deze kinderen.

Dat de werktherapie zeer goede resultaten afwierp bleek wel bij de tentoonstelling van de „Schelp" waarbij de werkstukken van deze kinderen niet alleen opvielen, maar met prijzen bekroond werden.

Van de kinderen naar 't Personeel is een kleine stap.

Begrijpelijk is dat met 't toenemen van het aantal er steeds meer personeel nodig is, vooral omdat dit toenemen niet betekend dat men steeds kinderen erbij krijgt met soortgelijke afwijkingen.

Goed, betrouwbaar personeel, met verantwoordelijkheidsgevoel, en op de eerste plaats met een grote liefde voor de kinderen en het werk, is helaas zeer en zeer moelijk te krijgen.

Talloos zijn ook hier de pogingen om deze krachten te krijgen, hetzij hier, het zij in Nederland. De grote trek naar de West vanuit Nederland bestaat niet meer, mede door de zeer verbeterde levensomstandigheden aldaar. Het Bestuur blijft steeds doorgaan om krachten aan te trekken daar uitbreiding absoluut noodzakelijk is.

Eigenlijk kan men zeggen dat dit jaar een jaar is geweest van uitbreiding op elk gebied, waar mogelijk was. Zo heeft 't gebouw zelf ook de nodige veranderingen en uitbreidingen ondergaan. 't Bad is verrezen, de zaal voor zeer gebrekkige kinderen werd geopend, en straks zal de school er komen. Plannen en te vervullen wensen zijn er genoeg, maar alles zal toch stap voor stap bereikt dienen te worden.

Zoals altijd spelen dan de financien een zeer grote rol. Door een zuinig beleid is de bankschuld weer omlaag gegaan. Maar nog altijd drukt daarnaast een zware schuld van het renteloos voorschot van het Gouvernement.

Eenieder zal kunnen begrijpen dat van een dagvergoeding ad f. 2.65 per kind voor opvoeding en ligging niet, ook kleding, onderhoud gebouwen, aflossing van schuld kan geschieden.

Diverse acties werden in het leven geroepen, naast de reeds bestaande, zoals o.a. de Kalender. Op initiatief van de penningmeesteresse werd met groot succes een Kindermiddag georganiseerd met een prachtige opbrengst als resultaat.

Tallooze particulieren hielpen wederom, verenigingen, Padvindsters, diverse zaken werkten mee aan 't welslagen van genoemde middag.

De Lions zorgden voor een prachtige wagen voor Lino, iets van zeer grote betekenis in het leven van deze jongen. De Stichting zou een dergelijke uitgave niet kunnen bekostigen.

De echtgenote van de Amerikaanse Consul organiseerde een White Elephant Sale met groot succes, en bezorgde de kinderen een pracht kans op een speeltuin.

Zo zijn er nog zeer vele particulieren en verenigingen die steeds klaar staan om het Gebrekkige Kind te helpen.

En dit helpen geschiedde ook op het gebied van de ontspanning, hetzij door zang, door 't geven van muziekinstrumenten door de kinderen bij 't gebruik van de muziekinstrumenten te helpen.

Ondertussen kan men spreken van een band, waarbij 't enthousiasme zeer groot is.

't Hoogte punt van 't jaar was het bezoek van H.M. de Koningin aan het Instituut. Aanvankelijk leek 't erop dat de bof spelbreker zou zijn maar alle sombere voorspellingen ten spijt, ging het bezoek toch door op uitdrukkelijk verzoek van Hare Majesteit.

Het werd een onvergetelijk bezoek.

Rondgeleid door De Voorzitter, medisch adviseur en Directrice gaf Hare Majesteit blijk van haar grote interesse in dit werk, en vooral in de kinderen zelf. Sprak men vroeger van de „Vader des Vaderlands", terecht zou men nu spreken van „De Moeder van het Verenigde Koninkrijk", immers uit alles sprak haar grote liefde voor deze kinderen. Lang nadat de vastgestelde tijd verstreken was verliet Hare Majesteit 't Instituut nagewuifd door de enthousiaste kinderen.

Voor wat 't Bestuur betreft kwam er een grote wijziging daar de heer E. van de Laarschot niet meer op Curacao terugkwam. In hem mist de Stichting een eminent Voorzitter. Curaçao mist in hem een harde werker voor het Gebrekkige Landskind in het bijzonder, en voor het algemeen sociaal werk, een stuwende kracht.

Naar aanleiding van dit vertrek kwamen er ook wijzigingen in het Bestuur van de Stichting, 't Bestuur betreurde het ten zeerste dat hun Voorzitter, met alle problemen betreffende het Gebrekkige Kind in z'n hoofd, zijn onvermoeibare ijver niet meer zou kunnen aanwenden tot heil van de Stichting.

Thans is het Bestuur als volgt samengesteld:

R. B. C. van Haaren, Voorzitter, A. v.d. Laarschot, Secretaris, Pastoor C. Lamers, Geestelijk adviseur, J. Strooy-Speekenbrink, Penningmeesteresse, Dr C. Winkel, Medisch Adviseur, Broeder-Overste Chromatius, lid, Ch. Debrot, lid, A. R. de Rooy lid.

Dit jaar trad Zuster Dora in het huwelijk, en ook haar vertrek werd én door de kinderen én door 't Bestuur zeer betreurd. Immers met haar ging er een persoon weg die op de eerste plaats aan de kinderen liefde gaf, en hierdoor altijd met opgewektheid haar moeilijke taak vervulde.

Het Bestuur is zeer dankbaar en met trots vervuld kan het terugzien op de resultaten van het werk van de Directrice met al haar medewerkers gedurende het afgelopen jaar.

Het verslag van de stichting consultatiebureaux voor zuigelingen en kleuters „Mama di Bon Conseho" luidt als volgt:

Dit jaar gaf weer en stijging van het aantal bezoeken aan de zeven bureaux. Ook nu weer stond Santa Rosa aan de spits. Hiernaast volgt een overzicht vanaf het begin tot aan januari 1956 van het aantal bezoeken van de bureaux samen.

Het totaal aantal bedraagt nu 53.745 (aantal in 1955; 6097).

In samenwerking met en op uitnodiging van de Gezondheidsdienst werd begonnen met vaccinatie tegen difterie, tetanus en kinkhoest, in een schema van drie injecties aanvangende de eerste als het bezoekende kind 3 maanden oud is (aantal gevacineerden: 472.)

Het aantal huisbezoeken liep wat terug en bedroeg dit jaar 2007 (in 54: 2205).

Nieuwe ingeschreven babies 631 (in 54: 684) Zusters van Wijngaarde verliet de dienst om in Nederland voor haar verspleegsterdiploma te gaan studeren. Haar plaats werd ingenomen door Mej. J. Boezem.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Het werk van de jeugdbeweging verdient de volle belangstelling en actieve steun van de Antilliaanse autoriteiten. Het voorbeeld „vacantie-plan" van de CPIM is aan te bevelen. Maar is het B.C. geneigd een groot bedrag jaarlijks op de begroting te plaatsen? Een ervaren beroepskracht aanstellen tot jeugdleider zou ideaal zijn, mits hij een Antilliaan is of een Nederlander die jaren in de Antillen zit, met een ruime opvatting van de Antilliaanse jeugd. Het aanstellen van een ervaren kracht uit Nederland zal een fiasco worden. Om te beginnen is de mentaliteit van de Hollandse jeugd niet te vergelijken met de Antilliaanse. Zie Panorama de reeks artikelen over „Dreigt onze jeugd te verwilderen?" door Mr. J. Klaarenbeek, dan kunt u beter oordelen. Principieel ben ik geen voorstander van een jeugdleider uit Nederland. Waarom niet een Antilliaanse jeugdleider naar Nederland sturen voor verdere opleiding? Baden-Powell had wel gelijk; hij constateerde dat de jonge mensen voorbeeldige martelaren kunnen zijn in de handen van volwassenen die hen niet begrijpen!

Jeugd en bioscoop. De bioscoop is de leidraad van een hoog percentage delinquenten onder de jeugd. De Filmkeurings Commissie heeft ongetwijfeld een steentje bijgedragen. Een verandering in deze moet spoedig ter hand genomen worden. Leerkrachten, jeugdleiders, Padvindersleiders, en een ambtenaar van de reclassering te benoemen in de Filmkeuringscommissie is van vitaal belang. De kwestie van persoonsbewijs is een factor die de aandacht van het B.C. vergt. Zonder persoonsbewijs is het moeilijk een contrôle uit te oefenen, laat staan een scherpe contrôle. De affiches langs de wegen horen ook onder de jeugdfilmkeuringscommissie te vallen.

Jeugd en prostitutie. Het is een probleem dat met ijzer enhand moet worden aangepakt. Hoevele meisjes uit een goed milieu lopen niet rond die ingeschreven moesten worden. To be or not to be. Door hun kundigheid in vakmanschap ontglippen zij de onderbezette kinder- en zedenpolitie. De opvoeding der Antilliaanse bevolking in een geest, welke prostitutie en het gebruik daarvan doet zien en veroordelen als mensonwaardig bedrijf. Het hele bedrijf ligt in handen van de Overheid. De bevolking heeft het volste recht zich te begeven waar hij wil, mits de Overheid niet zorgt voor bepalingen die hen de weg versperren. De openlucht prostitutie heeft nog steeds zijn doorgang, al is het op bescheiden schaal, vergeleken met vroeger. Het bezoek van minderjarigen aan het Campo Alegre kan onmogelijk zonder persoonsbewijs. Een grondig onderzoek van een commissie door de Regering benoemd is geen sinecure. De geneeskundige contrôle van de Campo-bewoners eist meer aandacht van Overheidswege. De contrôle is niet volgens afspraak met de World Health Organization. En tot slot: „Vox Populi. Vox Dei".

W. H. M. Schotborgh.

VAART

Haven: Vrachtschepen 7 in en 7 uit; tankschepen 9 in en 9 uit; zeilschepen 3 in en 4 uit. Passagiers landend 6 en doorgaand 701.

Hato: Vliegtuigen 12 in en 9 uit. Passagiers landend 86, vertrokken 98 en doorgaand 58.

De Broederschap van O.L. Vrouw van Coromoto bestaat 8 jaar

Willemstad. — Van het Bestuur van het Broederschap van O.L. Vrouw van Coromoto vernemen wij, dat het in verband met de achtste verjaardag van de Broederschap het volgende programa heeft samen gesteld.

Maandag 21 mei (2de Pinksterdag) 4 uur n.m. bezoek aan de 7 parochiekerken toegewijd aan O.L. Vrouw en aan het Maria-monument op de berg Arrarat. Er wordt bij de kerk van O.L. Vrouw van Coromoto verzameld, en de laatste te bezoeken kerk is Pietermaai.

Van daar gaat men te voet naar Arrarat, waar de Z. Eerw. Pater C. Anciano O.P. uit Caracas zal spreken.

Dinsdagavond opent een triduum in de kerk te Wishi.

Zowel op de openingsavond als gedurende de triduum-dagen zal de Z. Eerw. Pater Anciano preken onder de H. Mis van 6 uur 's morgens en 's avonds onder het lof van 7 uur.

Op zondag 27 mei zullen de slotplechtigheden plaats vinden om 9 uur v.m. is er een Plechtige H. Mis met Algemene H. Communie.

Om 6 uur n.m. Plechtig Lof met processie en preek van Pater Anciano. Voor le auto's, die aan de tocht langs de zeven Maria-kerken deelnemen, zijn er speciale wimpeltjes verkrijgbaar bij het bestuur en de zelatricen.

„El Pueblo" gaat weer verschijnen

Buenos Aires. — "El Pueblo", een katholiek te Buenos Aires verschijnend dagblad, dat na 1954 toen de Peronisten hun campagne tegen de r.k. kerk begonnen, niet meer mocht uitkomen, zal in de nabije toekomst weer worden uitgegeven. De Argentijnse regering heeft het blad, dat zij als "slachtoffer" van het Peronistische bewind beschouwt, een bedrag van ongeveer 250.000 dollar toegezegd om zijn herverschijning mogelijk te maken.

De geschiedenis van DE ANTILLEN

7

Verschillende soorten van volkeren en gemeenschappen vinden we in het Caraïbisch Gebied dooreen. Ten Noorden ervan ligt de grote Republiek van de Verenigde Staten van Noord Amerika, waar het Angelsaksische element er bijna volledig in geslaagd is, om de laatste resten van Hollandse, Zweedse, Spaanse en Franse nederzettingen aan zich gelijk te schakelen. Om van de autotochthone bevolking (de Indianen) maar niet te spreken. Die is bijna geheel uitgeroeid en is pas de laatste jaren door medische voorzieningen en betere levensvoorwaarden voor algeheel uitsterven behoed. Men vraagt zich af, waar men in die streken nog de moed vandaan haalt om zoveel ophef te maken over de nooit voldoende gehate en aan de kaak gestelde wreedheden van de Spanjaarden. Als men in een glazen huisje woont....

Florida, Texas, Mexico en Californië waren oorspronkelijk Spaanse nederzettingen (volksplantingen, koloniën), het Mississipidal (Louisiana) een Franse. Deze streken zijn momenteel dusdanig veramerikaanst, dat men naar sporen van hun vroegere geschiedenis ijverig moet zoeken. Alleen Mexico doet nog echt Spaans aan en natuurlijk de zuidelijker Staten, maar dat is dan ook geen Noord-Amerika meer. De Noordkust van Zuid-Amerika is nog geheel Spaans georiënteerd en die Spaanse invloedsfeer eindigt ergens in de buurt van de Guyana's, waar ze grenst aan de Portugese (Brazilië).

In het eigenlijke Caraïbische Gebied, op de Antillen dus, kon het Spaanse element zich niet zo krachtig handhaven. De Kleine Antillen werden al vrij spoedig ingepikt door Engelse. Hollandse en Franse zeevaarders, die hun Spaanse vijand van zijn goudmijnen kwamen verdrijven. Langzamerhand werd hun greep op de Grote Antillen ook al zwakker en verloren ze Jamaica en Hispaniola (Haiti en Santo Domingo). Cuba is nog het langst onder Spaans beheer gebleven, maar is door de Verenigde Staten van Noord Amerika in de laatste jaren van de vorige eeuw daarvan bevrijd en is nu een onafhankelijk Republiek (met alle gevolgen van dien!). Portorico werd een Amerikaanse kolonie. Door aankoop gingen de Deense Virgin Islands over aan Noord Amerika en een zône aan weerskanten van het Panamakanaal werd eveneens Amerikaans.

De tegenwoordige stand van zaken is zo:

De Engelse Antillen zijn: De Bahama-eilanden, Trinidad en Tobago; de Windward Islands, Grenada, St. Lucia, St. Vincent en de Grenadienen en de Leeward Islands Antigua met Barbuda en Redonda, St. Christoffel (St. Kitts), Nevis en Anguilla, Montserrat, Dominica en de overige Virgin Islands.

Tot Frankrijk behoren: Martinique, Guadeloupe, Les Saintes, Désirade en Marie Galante, St. Barthélémy (St. Barts) en de Noordelijke helft van Sint Maarten.

Amerika bezit Portorico (thans niet meer als kolonie, maar als een van de Verenigde Staten) en sinds 1917 St. Jan (St. John), St. Thomas en St. Kruis (St. Croix).

Nederlands zijn Curaçao, Aruba, Bonaire, St. Maarten (Zuidelijke helft), St. Eustatius en Saba.

Cuba, Haiti en Santo Domingo zijn zelfstandige Republieken. De meeste Caraïbische eilanden zijn vele malen van eigenaar verwisseld.

M. D. Latour O.P.

Grimaldi opent passagiers- op Venezuela

Vlissingen. — De Vlissingse correspondent van het „Algemeen Handelsblad" meldt, dat de Italiaanse scheepvaartmaatschappen Fratelli Grimaldi een trans-Atlantische passagiersdienst naar Venezuela en Midden-Amerika met Vlissingen als uitvaarthaven heeft geopend. De directie der maatschappij deelde mede, dat Vlissingen werd gekozen, omdat in de andere havens geen plaats is. De maatschappij kan in de Rotterdamse havens geen ligplaats krijgen, waar zij gedurende vijf tot zes dagen alle zorg kan besteden aan de verzorging van het schip en de service aan boord. De directie heeft contact opgenomen met de regering der Nederlandse Antillen en met grote maatschappijen als de B.P.M. en de Shell teneinde het vervoer te regelen voor verlofgangers uit de West. Doorgaans vervoert de maatschappij passagiers uit Brits West-Indië naar Londen en terug, maar de plannen gaan, dank zij de nieuwe lijn, ook in andere richting. Men stelt zich voor cruises voor toeristen te organiseren, die hun wagens aan boord kunnen meenemen en dan bezoeken kunnen brengen aan Spanje, Portugal en de verschillende eilandengroepen in de Atlantische Oceaan.

Vergelijkende raming bouw stadion op Brievengat en Koraal Specht

Aankoop terrein
Benodigde oppervlakten voor het gehele "sportcentrum", inclusief de parkeerruimte ± 24 ha 240.000 M2. Overschrijvingskosten, zowel voor Brievengat als Koraal Specht: P.M.
Bouwrijp maken voor stadion en parkeerplaatsen c.a.
a) Stadion 250 z 240 = 60.000 M2. Brievengat 30.000.—, Koraal Specht 45.000.-
b) Parkeerruimte voor ± 2.000 auto's à 30 M2 = 60.000 M2. Brievengat 30.000.— Koraal Specht: 45.000.—.
Totaal: Brievengat: 60.000; Koraal Sp. 90.000.
Waterafvoeren rondom het Stadion en de parkeerplaatsen:
Open waterafvoeren 2000 m' Brieveng. 20.000.— Koraal Sp. 25.000.—. Gesloten waterafvoeren Brieveng. 5.000.— Koraal Sp. 7.500.—. Putten Brieveng. 5.000.—. Koraal Sp. 7.500.—.
Totaal Brievengat 30.000.—, Koraal Sp. 40.000.
Bouw Stadion
a) Speeldveld
draainagelleidingen 1.700 m' Brieveng. 17.000.—. Koraal Sp. 17.000.—. Putten 50 stuks Brieveng. 5.000.—. Koraal Sp. 5.000.—. Afwerklaag voetbalveld (geen grasmat) 150 x 70 = 7.350 M2 Brieveng. 14.000.—. Kor. Sp. 11.000.—. Afwerklaag overig terrein rondom voetbalveld 17.000 — 7.350 M2 9.650 M2 Brieveng. 7.000.—. Kor. Sp. 7.000.—.
Tot. Brieveng. 40.000.—, Kor. Sp. 40.000.
b) Sintelbaan 420 x 8 = 3.360 M2 Brievengat 10.000.—, Kor. Sp. 10.000.—.
c) Springbakken c.a. Brieveng. 15.000.— Kor. Sp. 15.000.—
d) Afscheiding tussen tribunes en speeldveld, tevens afwateringsgoot 500 m' Brieveng. 50.000.—. Kor. Sp. 50.000.—.
e) Overdekte gew. beton tribune (± 4.000 zitplaatsen) Brieveng. 45.000.- Kor. Sp. 480.000.—.
f) Kleedkamers, douches, scheidsrechterkamers, bergruimten, trappenhuizen, vergaderzaal enz. onder de overdekte tribune: Brieven. 450.000.—, Kor. Sp. 480.000.—.
g) Niet overdekte tribunes uitgevoerd in grondlichamen met gew. beton afgewerkt (± 11.000 zitplaatsen) Brieveng. 750.000.—, Kor. Sp. 800.000.—.
h) Voorplein vóór overdekte tribune 100 x 60 = 6.000 M2 Brieveng. 18.000.— Kor. Sp. 18.000.—.
i) Loketten kaartverkoop en controle hekken Brieveng. 30.000.—. Kor. Sp. 30.000.—.
j) Stadionverlichting, Brieveng. 100.000, Kor. Sp. 100.000.—.
k) Stroomvoorziening (opgave O.G.E.M. indien de V.W.B. op Brievengat doorgaat) Maandelijks tarief 630.— (vastrecht). Brieveng. 34.500.—, Kor. Sp. 10.000.—.
l) Watervoorziening (opgave D.W.V.) Brieveng. 15.000.— Kor. Sp. 5.000.—
Totaal Brievengat 1.962.500.—, Koraal Specht 2.048.000.—.
Aanleg parkeerruimte met bijbehorende wegstreken:
Nodig voor 2.500 auto's 2.500 x 30 M2 = 75.000 M2 (incl. parkeerterreinverlichting). Brieveng. 180.000.—. Kor. Sp. 240.00.—.
Aan- en afvoerwegen verharden en verbeteren, alsmede verscheidene wegkruizingen:

Naar Stadion *Brievengat:*
Bestaande Gosieweg verbeteren 90.000
Verlengde Gosieweg asfalteren 96.000
Verlende Corriweg asfalteren 96.000
Erosweg — Jongbloedweg — Brievengat. 240.000.—. Verbetering wegkruizingen 78.000.—. Totaal 600.000.—.
Naar Stadion *Koraal Specht:*
Weg vanaf Marie Pompoen — Vredenberg — Koraal Specht 144.000.—. Dividiviweg — Druifweg 64.000.—. Weg vanaf Caracasbaaiweg (bij Pablo Frederik) — Saliña Abao — Bramendiweg 160.000.—. Gedeelte Schubappelweg 32.000.—. Zuidelijke en Oostelijke wegen Stadion 100.000.—. Verbreding Caracasbaaiweg vanaf Saliña tot aan Schubappelweg 144.000.—. Verbeteringen wegkruizingen 106.000.—. Totaal 750.000.—.
Résumé totale kosten:
1e Aankoop terrein Brieveng. P.M. Kor. Sp. P.M.
2e Bouwrijpmaken terrein Brieveng. 60.000.—, Kor. Sp. 90.000.—.
3e Waterafvoeren, Brieveng. 30.000.—, Kor. Sp. 40.000.—.
4e Bouw Stadion Brieveng. 1.962.500.—, Kor. Sp. 2.048.000.—.
5e Aanleg parkeerruimte Brievengat 180.000.—, Kor. Sp. 240.000.—.
6e Aan- en afvoerwegen c.a. Brieveng. 600.000.—, Kor. Sp. 750.000.—. Totaal Brieveng. 2.832.500.—. Kor. Sp. 3.168.000.
Onvoorzien, Brieveng. 150.000, Kor. Sp. 150.000.—.
Totaal generaal Brieveng. 2.982.500.—, Koraal Specht 3.318.000.—.

„Willem Barendsz" tijdelijk olie-tanker

's Gravenhage. — De walvisvaarder "Willem Barendsz" zal tijdelijk als olietanker dienst gaan doen. Zij zal reizen maken naar de Perzische Golf. In het najaar, bij het aanbreken van het walvisvangstseizoen, herkrijgt het schip zijn oorspronkelijke bestemming. Op het ogenblik ligt het schip voor reparatie te Rotterdam.

Vaticaanstand. — De Paus heeft de filmacteur Gary Cooper met vrouw en dochter ontvangen.

Londen. - Volgens een bericht van het Chinese persbureau „Nieuw China" is in Dzaungaria in het Noordelijk deel van communistisch China olie aangeboord.

Tussen neus en lippen

Kleuter held van de dag

Een 20-maanden oude kleuter is de held van de dag geworden door het uitroepen van het enige woordje dat hij kende. David Ilchuk werd 's morgens om 6 uur wakker en riep met hoge stem „brand". Gewoonlijk brengt deze kreet de ouders niet in ongerustheid daar David een voorliefde heeft voor brandweerwagens. Maar toen de ouders op die bewuste morgen door David werden gewekt stond de kamer vol rook. Vader Ilchuk sprong het bed uit en pakte de kleine held uit zijn bedje, hielp zijn vrouw Grace, en maakte dat hij met zijn klein gezin via het dak naar de buren kon ontsnappen.

Verborgen gebrek

De rechtbank in Upton on Severn (Engeland) kreeg onlangs een merkwaardig verzoek tot gerechtelijke prijsverlaging te behandelen. Een dame, echtgenote van een bankdirecteur, vroeg het hoge college, de koopprijs van haar huis te verlagen omdat het pand een spook herbergt. Het verborgen gebrek heet „de grijze dame". De grijze dame zelf was in de ogen van de eigenaresse niet zo lastig, vervelender was dat het personeel altijd door de dorpsbewoners omtrent het gespook wordt ingelicht en dan de koffers pakt. In 1906, aldus de eigenaresse, is één spook — want er waren er méér — al op de vlucht geslagen, het tweede, de „grijze dame", echter heeft zich er niets aan gelegen laten liggen en spookt verder. Hoe — dat is niet precies duidelijk, want de troosteloze huisvrouw verklaarde dat de grijze dame niet te bezichtigen is. Haar aanwezigheid is slechts te voelen. De rechtbank verklaarde meewarig, dat occulte zaken niet tot haar competentie behoren. Bij dit alles moet de eigenaresse van geluk spreken, dat zij slechts één spook heeft gevoeld. Volgens de onbetwistbare autoriteit der dorpsbewoners krioelt het namelijk in Priors Court van de spoken.

Rajah terug

Rajah, een boa constrictor van vier meter lang die een paar weken geleden in Parijs „ontvoerd" werd, is dezer dagen vóór de dag gekomen op een binnenplaats in een Parijse voorstad, vermagerd en stijf van de kou, maar nog in leven. Rajah was gestolen uit een met kruiken verwarmde koffer, kort voordat radio-omroepster Arlette Peters met hem en drie andere boa's zou repeteren voor een „slangendans" op een kunstenaarsbal. De eigenaar van Rajah, Pierre Bertolio, heeft zijn bezit bij het politiebureau opgehaald en hem gevoed met een paar eetlepels warm water. Rajah likte het water dankbaar op. „Als hij eet blijft hij leven", verklaarde Bertolio die Rajahs lichtbruine huid, die geplooid was door magerte, zorgzaam met warmwaterkruiken afdekte. Bertolio had gedacht dat de arme Rajah in de Seine was gegooid of verkocht was aan een leerhandel, totdat een heer die in een Parijse voorstad woont bijna over Rajah struikelde. Ten prooi aan hevige opwinding belde de heer de politie op, die hem adviseerde eerst zijn roes uit te slapen, maar die daarna toch maar besloot een kijkje te gaan nemen. De heer bleek toch gelijk te hebben.

„Het geld is niet zo belangrijk," zuchtte Bertolio, hoewel Rajah ongeveer 300 gulden per meter waard is, „maar Rajah en ik zijn vrienden."

Simpel boompje

Een simpel boompje is twee ontsnapte misdadigers noodlottig geworden op een wijze, die voor de dolste filmklucht niet onderdoet. Enige weken geleden werden de tot lange straffen veroordeelde

Augustus King en Maurice Vernon in een taxi van Bristol (Engeland), naar de gevangenis in Exeter overgebracht. De beide mannen, die met handboeien aan elkaar zaten, begonnen tijdens de rit zogenaamd hevig te vechten waarop de taxi vaart minderde en een parketwacht, die de twee mannen begeleidde, tussenbeiden wilde komen. Op dat moment opende een van de gevangenen het portier waarna beiden naar buiten sprongen en het op een lopen zetten.

De eerste 50 meter ging alles prachtig, maar toen kwam er een slank, onschuldig berkenboompje op hun pad. In de opwinding vergaten King en Vernon, dat zij aan elkaar vastzaten en renden elk langs een andere kant van de boom met het gevolg, dat zij met een geweldige klap tegen elkaar opbotsten en beiden konden worden uitgeteld......

Even later kon de taxi met twee half verdoofde gevangenen de reis ongestoord voortzetten.

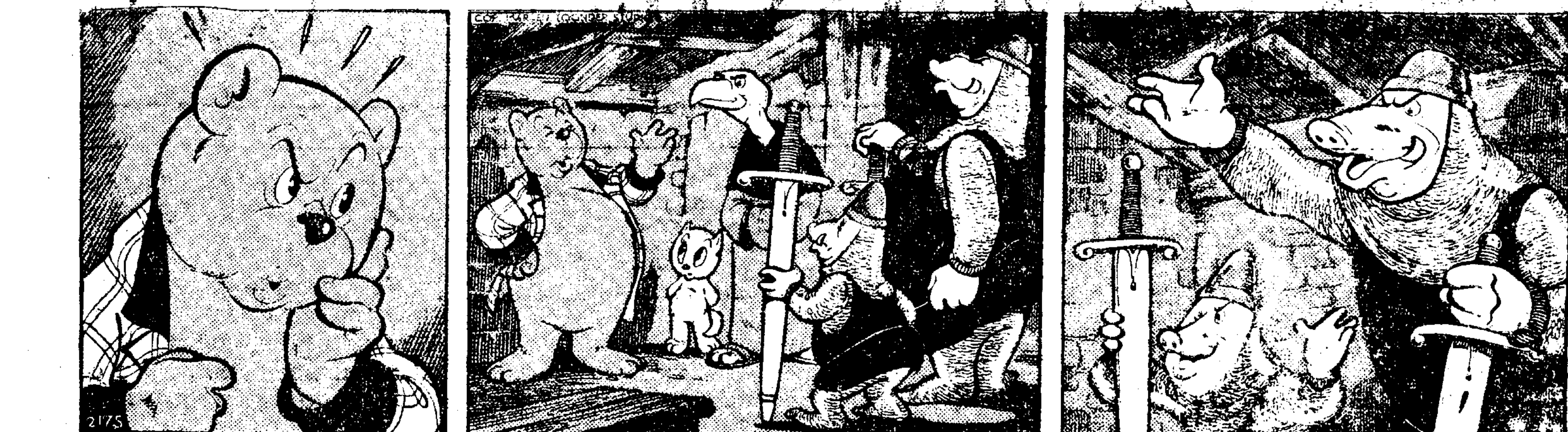
Bewijs

Zes sterke mannen uit Cirencester hebben 18 mijl te voet afgelegd, gehuld in een zwaar harnas, om te bewijzen dat koning Harold in 1066 ditzelfde op groter schaal gedaan zou kunnen hebben.

De zes man, allen lid van de wandelclub van Surrey, die over een zandpad met diepe karresporen liepen en gewapend waren met speren en schilden, wilden aantonen dat een der meest omstreden legenden uit de Britse historie waarheid bevat.

Volgens de overlevering liep Koning Harold met zijn strijdmacht in 10 dagen een afstand van 200 mijl — ook in harnassen en met helmen op — om de slag van Hastings te kunnen leveren tegen Willem de Veroveraar. Sommige historici beweren dat deze mars onmogelijk was zonder paarden, die koning Harold volgens de overlevering niet gehad zou hebben. Een der wandelaars verklaarde na afloop van de tocht dat hij het best nog negen dagen had kunnen volhouden. „Zolang ik tenminste niet een veldslag hoef te leveren na afloop", voegde hij er aan toe.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2175 — Het was duidelijk, dat heer Bommel voor het plan om aanvoerder van de opstand te worden begon te voelen. Hij lette dan ook niet meer op Tom Poes, die hem probeerde te waarschuwen, doch rok zijn jas recht en kuchte eens.

„Heer Drommel wil iets zeggen", waarschuwde Droezeloor, de tovenaar.

„Mijn naam is Bommel", zei heer Ollie terechtwijzend. „Ik wilde wel, dat u mij niet meer Drommel noemde, dat doet mij niet prettig aan, heer Droezelaar! Maar overigens: ik wilde zeggen, dat ik de leiding wel op mij zl nemen. Wij Bommels strijden altijd voor het recht en helpen de verdrukten. Onze sterke arm doet schurken rillen en de klank van onze naam is genoeg om vijandelijke legermachten verblekend op de vlucht te jagen.

Daarom ben ik de beste aanvoerder die jullie je kunnen wensen. Op voor de rechtvaardige zaak, die...... eh......"

Hier aarzelde hij alsof hij plotseling door een invallende gedachte getroffen werd. „Waarover gaat het eigenlijk?" voegde hij er zwakjes aan toe.

Van deze vraag keken de heren Popelijn en Pork wel even op. Doch na de eerste ontroering verhieven de beide ridders zich om heer Ollie hun zaak duidelijk te maken.

Het bleek nu, dat heer Bommel en Tom Poes terecht gekomen waren in het tijdperk van de hoog- en laagbrauwse twisten. De edelen en andere hoogbrauwen waren in verzet gekomen tegen de koning, omdat die de zijde van het gepeupel gekozen had. Dit maakte de vorst dus tot een laagbrauw en het valt e begrijpen, dat de ridders en baronnen zich niet langer door hun eed van trouw geboden achtten.

„Stelt u zich voor, heer Drommel!" riep ridder Popelijn schallend, „de koning is zó op de hand van het grauw dat hij ons, hoogbrauwen, belastng oplegt!"

„Ja!" voegde ridder Pork er hoofdschuddend aan toe, „we beleven wel droeve tijden! Wie heeft er ooit van edelen-belasting gehoord? Dat betekent het einde van de beschaving!"

Indonesisch blad beschuldigt Nederlanders van sabotage

Djakarta. — De procureur-generaal, Suprapto, heeft medegedeeld, dat hij een onderzoek heeft gelast naar de oorzaak van een brand, die onlangs is uitgebroken in een olietank te Batu Tnagku in noord-Sumatra. De tank bevatte 13.000 ton ongeraffineerde olie, ter waarde van 1.850.000 dollars. Volgens de eerste berichten hadden gewapende benden de tank in brand gestoken.

Het nationalistische blad Suluh Indonesia uit in een hoofdartikel de veronderstelling, dat het mogelijk is, "dat de Nederlanders opzettelijk sabotage hebben gepleegd als reactie op het besluit van Indonesië om de R.T.C.-overeenkomsten eenzijdig op te zeggen".

Aantal onverkochte auto's in V.S. tot 900.000 gestegen

Detroit. — Het aantal onverkochte auto's in de Verenigde Staten was omstreeks het begin van deze maand gestegen tot 902.270 stuks ondanks de vrijwel ongekende produktiebeperking van de vorige maand, aldus meldt "Automotive News", het gezaghebbende vakorgaan, dat te Detroit verschijnt. De meeste deskundigen hadden verwacht, dat de produktiebesnoeiing zou leiden tot een vermindering van het aantal onverkochte auto's. Dit nalaten wijst erop, aldus het blad, dat de teruggang van de verkoop ernstiger oorzaken had dan men over het algemeen vermoedde.

B. W. I. A. gaat Caraibische diensten uitbreiden

San Juan (Puerto Rico). — Howard Simmons, de directeur van de British West Indies Airways, heeft op de conferentie van de Caraibische Toeristenvereniging te San Juan, Puerto Rico, meegedeeld, dat zijn maatschappij van plan is haar diensten in het Caraibisch gebied uit te breiden en een grotere vloot van Britse Turboprop Viscounttoestellen in gebruik te nemen. Met deze vloot, die eventueel in 1957/1958 verder kon worden vergroot, en de nieuwe luchtdiensten, zou de B.W.I.A. in staat zijn wekelijks circa 450 toeristen en zakenmensen tussen de Verenigde Staten en het Caraibisch gebied te vervoeren. De diensten zullen aansluiten met de vluchten der British Overseas Airways naar en van Europa.

Parijs. - Op een te Parijs gehouden tentoonstelling is voor het eerst een geheel uit Plastic gebouwde piano te zien.

Een dankbare kapelaan in Aurangabad

Brabants dorp droeg bij in kosten van zijn studie

Impressies uit Indië

Victor Rodrigues, kapelaan van de parochie van de H. Franciscus van Sales in Aurangabad, wiens priesterstudie ten dele bekostigd is door de parochianen van Groot Linden (N.-Br.).

AURANGABAD.

Victor Rodrigues is een 29-jarige Indische priester met een speciale belangstelling voor Nederland. Daarom was zijn oog gevallen op een krantenbericht dat er in zijn woonplaats Nederlandse journalisten waren gearriveerd. Zo hebben wij deze jonge en enthousiaste geestelijke outmoet, en wij hebben de reden vernomen van zijn grote interesse voor ons land.

Op de veranda van de pastorie van Aurangabad — 350 km ten oosten van Bombay — hebben wij kapelaan Rodrigues horen vertellen, hoe hij priester geworden is. Nadat hij in 1946 de middelbare school doorlopen had, wilde hij naar een seminarie, maar zijn oorspronkelijk uit Goa afkomstige ouders konden de kosten van deze studie niet dragen. Er werd echter een oplossing gevonden: Buitenlandse weldoeners maakten de verwezenlijking van de plannen van Rodrigues mogelijk. Een welgestelde Amerikaanse oude dame heeft een gedeelte van het vereiste geld beschikbaar gesteld. De rest werd bijeengebracht door ... een Nederlandse parochie: De parochie van de H. Lambertus in het Noord-Brabantse dorp Groot Linden.

Ongeveer negen jaar lang hebben het vijftigtal katholieke gezinnen dat Groot Linden telt, bijdragen geschonken voor de Indische seminarist, die zij als Sint Petrus Liefdewerk-beschermeling hadden aangenomen. En ieder jaar schreef de student Victor Rodrigues een brief aan pastoor Van Delft, waarin de geadopteerde zoon van de Lambertusparochie rapport uitbracht over zijn vorderingen. Op zijn beurt vertelde pastoor Van Delft in brieven over Groot Linden. Toen tenslotte op 30 november 1954 de Indische jongeman uit handen van de aartsbisschop van Nagpur, de H. Priesterwijding ontving, was daarmee de vrijwillig aanvaarde taak van de parochianen van Groot Linden volbracht. Als blijvende herinnering boden zij echter de jonge priester een brevier aan. „Ik gebruik dat brevier voortdurend," zo verzekerde hij ons.

Kapelaan Rodrigues is nog altijd heel dankbaar voor wat men in het verre Nederland voor hem gedaan heeft. Maar in Nederland, in Groot Linden, heeft men evenveel reden tot dankbaarheid, omdat men immers de gelegenheid heeft gehad indirect bij te dragen tot de verbreiding van het Geloof in Indië. De vroegere student Rodrigues is inmiddels 'n vurig priester geworden, die zich echter voor een zeer zware opdracht geplaatst ziet. Na veel aandrang hebben wij deze bescheiden, vriendelijke en ietwat verlegen jongeman aan het praten gekregen over zijn priesterlijke arbeid.

De parochie van de H. Franciscus van Sales is een missie-post, gelegen in de staat Hyderabad. De parochie behoort tot het bisdom Amaravati, in de kerkprovincie Agra. De pastoor is een bejaarde maar nog zeer energieke Fransman, die al meer dan een halve eeuw als missionaris in Indië werkt. Hij wordt bijgestaan door twee Indische kapelaans, onder wie onze Victor Rodrigues. Maar de drie priesters samen hebben een zeer uitgestrekt gebied te verzorgen. Weliswaar hebben zij slechts enkele duizenden parochianen, maar deze parochianen zijn verspreid over een veertigtal dorpen. Onder de pastoor van de Franciscuskerk te Aurangabad ressorteren alle katholieken die binnen een cirkel van vijftig kilometer rondom deze stad wonen, en voorts zij die wonen langs de spoorlijn Aurangabad -Hingholi, een afstand van 230 km. Het zijn over het algemeen kleine boeren, die in lemen hutten leven, en die met primitieve middelen katoen en tarwe verbouwen. Zij bezitten een of twee ossen om de ploeg te trekken. Buffels — als melkgevende dieren — bezitten slechts enkelen van hen. Voor een groot deel behoren deze mensen tot wat men vóór de opheffing van het kaste-stelsel wel de „onaanraakbaren" noemde.

Omdat de parochie zo ontzaglijk groot is kunnen kapelaan Rodrigues en de beide andere priesters een bepaald dorp meestal niet vaker dan eens in de drie maanden bezoeken. Bij zo'n bezoek — van enige dagen — lezen zij de H. Mis, horen zij biecht, zegenen zij huwelijken in en dopen zij pas geboren kinderen.

Intussen worden de priesters in hun taak bijgestaan door katechisten. Deze door de geestelijkheid aangestelde en voor hun arbeid gehonoreerde leken geven katechismusles en soms ook ander onderwijs. Zij bidden in hun dorp iedere avond met de aldaar wonende katholieken gezamenlijk de rozenkrans, en zij zorgen voorts voor het blijvend contact tussen de parochianen en hun priesters.

De parochianen van de Franciscusparochie van Aurangabad en omgeving mogen zich gelukkig prijzen met een zo idealistisch priester als Victor Rodrigues. Maar voldaan mogen ook de parochianen van de Lambertuskerk te Groot Linden zijn, als deze voldoening hen maar vooral niet doet vergeten dat hun vroegere beschermeling hun gebed vooral ook nu niet kan ontberen.

HANS BRONKHORST

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

24

„Iedereen heeft altijd wel geweten, dat jij een halve dominee bent, Jan, maar d'r zijn anderen die net zulke goeie zeelui waren," zei Israël. „En zij hielden toch wel van een lolletje. Dat waren niet zulke drogen Pieten, die konden meedoen als de beste, man voor man."

„Zo?" zei Silver, „en waar zijn zij gebleven? Pew was er zo een, en hij is als een bedelaar aan z'n end gekomen. Flint was ook van die kracht, en hij is in de rum gestikt in Savannah. Och jongens, je hebt nog nooit z'n mooie bemanning bij mekaar gezien, maar wat is er van over? Dat vraag ik je nou maar."

„Maar," vroeg Dick, „als we ze nou straks te pakken nemen, wat gaan we dan met ze doen?"

„Jij bent een kerel waar 'k mee praten kan!" riep de kok uit en er klonk bewondering in zijn stem. „Zaken zijn zaken. Nou, wat zou je d'r zelf van denken? Ze aan land zetten en stiekem achterlaten? Dat zou Engeland hebben gedaan. Of ze kelen als de varkens — dat was de manier van Flint, en van Billie Knekel."

„Bill was een goeie voor zulke dingen," zei Israël. „Dooie kerels bijten niet," zei die altijd. Afijn, hij is nou zelf dood en weet er alles van, maar als d'r ooit een geweest is die nergens om gaf, dan was het Billie wel."

„Gelijk heb je," zei Silver, „maar hij wist het te klaren. En nou moet je 's goed luisteren: ik ben een gemoedelijk man, en jullie zeggen da'k een hele meneer ben, maar deze keer gaat 't er op of er onder. Zaken zijn zaken, maats. Ik zal je zeggen wat er ik van vind — koud maken. Als ik straks als een baron in m'n eigen koets rij, dan zal 't me niet gebeuren, dat een van die dwarskijkers daar in de kajuit ineens weer komt opduiken zonder dat iemand 'm in de gaten heeft gehad, als de duvel in de bidstoel. Ik zeg: wacht je tijd af, maar als 't eenmaal zover is, sla d'r dan ook op!"

„Jan," riep de bootsmansmaat, „jij bent nog es een kerel!"

„Wacht maar es af tot je me aan 't werk hebt gezien," zei Silver. „Maar één ding — Trelawney is voor mij. Ik wil met m'n eigen handen die stomme kalfskop van z'n nek draaien, Dick," ging hij voort, plotseling op een andere toon, „maak je es verdienstelijk en spring overend en haal me een appel, want ik heb dorst gekregen van al dat geklets."

Stel u mijn angst voor! Als ik er de kracht voor had gehad, zou ik opgesprongen en weggelopen zijn, maar mijn benen wogen als lood en mijn hart begaf me. Ik hoorde hoe Dick langzaam overeind kwam, en toen was er blijkbaar iets dat hem tegenhield en de stem van Hands zei: „Schei uit, Jan. Wat doe je die rotzooi te vreten? La-we d'r liever een mok rum op nemen." „Dick," zei Silver, „ik vertrouw je. Ik heb het rumvat gezwikt, moet je weten. Hier heb je de sleutel; haal een mokvol en breng 'm boven."

In al mijn doodsangst moest ik er toch nog aan denken, dat stuurman Arrow waarschijnlijk ook op die manier de drank had bemachtigd, die zijn ondergang was geworden.

Dick was maar een klein poosje weg en in die tijd sprak Israël met de kok, maar wat hij zei, kon ik niet verstaan, want hij fluisterde blijkbaar met de mond vlak bij zijn oor. Enkele woorden kon ik echter opvangen, en die behelsden juist belangrijk nieuws, want ik hoorde hem zeggen: „Van de anderen krijgen we d'r geen een meer in onze boot: en dan vernam ik nog een paar losse woorden, die in dezelfde richting wezen. Er waren dus nog vertrouwde lui aan boord. Toen Dick terugkwam, kreeg de een na de ander een mok en dronk. „Op de goeie afloop," zei de een; „Op de nagedachtenis van Flint," zei de ander; en Silver zelf maakte er een soort liedje van: „Op de gezondheid, en goede vaart; een goed boekanier is z'n aandeel waard."

Op dat ogenblik werd het wat helderder in de ton, ik keek omhoog en zag, dat de maan was opgekomen; de bezaanstop leek wel van zilver en het licht viel blank op de bolle kant van de fok. Bijna op hetzelfde ogenblik klonk de stem van de uitkijk: „Land vooruit!"

HOOFDSTUK XII

Krijgsraad

Er was druk geloop aan dek, voetstappen kwamen de kajuit uit en haastten zich naar voren, en ik gleed in een ogenblik uit het vat, dook weg achter de fok, rende naar het achterschip en kwam juist op tijd aan dek om met Hunter en dokter Livesey mee te hollen naar de boeg. Alle man was op het voordek verzameld. Er had een lage mist gehangen, die was opgetrokken bijna op hetzelfde ogenblik dat de maan opkwam. In het Zuidwesten zagen we in de verte twee lage bergen, een paar mijl van elkaar, en achter een van de twee een derde die wat hoger was en waarvan de top nog door mist was omhuld.

Ik zag dat alles in een droom, want ik h... me nog niet hersteld van de angst, die ik even ... had uitgestaan. Toen hoorde ik de stem van ... Smollett bevelen geven.

De Hispaniola werd een paar streken dic... de wind gelegd, en lag nu een koers voor d... vrij liep van de Oostelijkste punt van he...

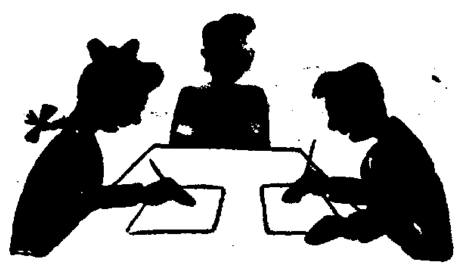
„Mannen," zei de kapitein, toen alles wa... klaard, „heeft een van jullie dat land weleens gezien?"

„Ja kaptein," zei Silver. „Ik heb daar een... ingenomen met een koopvaarder waar ik a... op voer."

„De ankerplaats is aan de Zuidkant, ach... eilandje, is 't niet?" vroeg de kapitein.

„Ja kaptein, Botteneiland noemen ze d... Schijnt vroeger een zeeroversnest te zijn ... en een van de matrozen die we toen aan ... hadden, kende alle namen die ze d'r aan gegeven hadden. Die berg daar aan de Noordkant heet de Fokkemastberg; d'r liggen er drie op een rijtje van Noord naar Zuid, ziet u: Fokkemast, Grote Mast en Bezaansmast. Maar de grote — da's die hoge daar met z'n neus in de wolken — die noemden ze gewoonlijk het Kijkglas, omdat ze daar hun uitkijk hadden, wanneer ze hier voor anker lagen en hun schip schoonmaakten, want hier maakten ze altijd hun schip schoon, met uw verlof."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

WAT HET MAANTJE ZAG...

Het was nacht geworden. Het maantje, dat overdag altijd slaapt, hoog boven in de wolken, werd wakker en ging eens kijken of het al donker genoeg was om op te staan. Ja, hoor, het kon nu wel opblijven, want het zag de sterren ook al in de lucht. En de zon was nu helemaal weg. De zon was natuurlijk gaan slapen, die was moe van het schijnen de hele dag.

Hè, dacht het maantje, wat sta ik hier fijn in de wolken. Ik kan alles zien, wat er op straat en in de huizen gebeurt. En het lachte van plezier en zijn hele gezicht werd er ból van. Wacht, dacht het maantje weer, ik ga eerst maar eens mooi de straten afschijnen, want misschien.... misschien zijn er wel grote mensen of kinderen verdwaald. Als ik dan op de weg schijn, kunnen ze hun huis wel weer vinden. Vast wel.

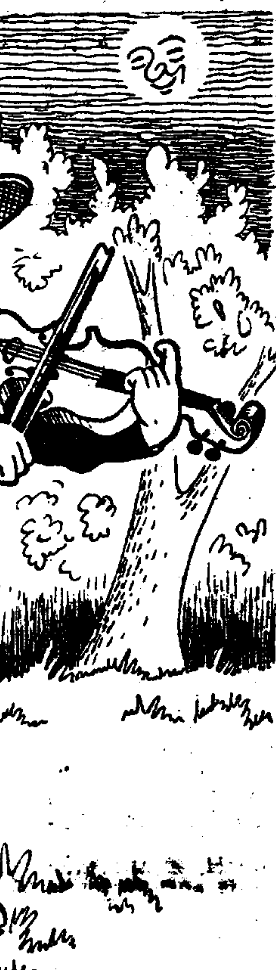
En dat ging het maantje doen, en als het dan toch op de straten scheen, kon het geluk weleens door de ramen van de huizen naar binnen kijken. Dan kon het zien, of de kinderen allemaal al in bed lagen en dan kon het misschien ook wel eventjes kiekeboe met hen spelen om de hoek van het raam.

Maar het maantje, zag dat er geen kinderen meer wakker waren. Ze sliepen allemaal, want het was ook al zo laat, het was al midden in de nacht. Als het maantje kiekeboe wilde spelen, moest het zélf maar eens een beetje vroeger wakker worden, hoor! En het dacht: dan morgen nacht maar. En het scheen weer verder. Langs de huizen, langs de straten, door het hele dorp, door de hele stad en óveral. En overal waar het kwam, werd het licht op de weg.

Maar opeens — wat hoorde het daar? Het maantje hield zo maar even op met schijnen om nog beter te kunnen luisteren. O, het was muziek, een heel vrolijk wijsje. Waar kwam dát nu vandaan?

Wacht, dáár.... daar was een bos. Het maantje zou eens even door de bomen gaan schijnen, want misschien zou het wat zien. En toen het recht boven het bos stond en heel erg door de bomen ging schijnen, toen.... toen ging het heel hard lachen. En toen werd zijn gezicht nog boller.

Want midden in het bos stond een heel leuk kereltje op een viool te spelen. Het maantje zag zó wel, dat het een verklede kabouter was, want hij had zijn kabouterlaarzen nog aan. En hoor, nu ging het kereltje ook nog zingen:

Wie komt er bij me zingen?
Wie komt er bij me springen?
Ik speel heel leuke liedjes
En mooie melodietjes.
Mijn muziek maakt ieder blij.
Kom, wie danst er nu met mij?

Het maantje stond héél stil om maar beter te kunnen luisteren. Wat klonk dat mooi! En wat speelde dat kereltje toch prachtig! Zou er nu niemand komen? Zou niemand het horen in het bos? Het maantje keek en keek. En het scheen nog maar beter. Dan konden de dieren in het bos het kereltje vlugger vinden.

Want ja, ja, kijk, daar kwamen ze al. De vogeltjes uit de bomen en de eekhoorntjes en de haasjes en de konijntjes. En daar kwamen ook nog een hond en een haan. Nee, maar wat hadden ze zich allemaal mooi gemaakt! Want ze dansten ook zo graag. Ze pakten elkaar beet en draaiden in de rondte, terwijl het kereltjes maar op zijn viool speelde. O, wat was het leuk om daarnaar te kijken, vond het maaitje. En wat hadden de dieren een pret!

Kijk, nu gingen er vier vogeltjes met elkaar dansen. Ze draaiden maar rond. Ze wipten nu eens op het ene pootje en dan weer op het andere. En ze hielden elkaar vast om niet te vallen. En hoor, ze floten nu ook met de muziek mee. Zó fijn vonden ze het om rond te springen. Alle andere dieren stonden er in een kring om heen om haar beter te kunnen zien. En iedereen vond het prachtig en héél knap van de vogeltjes, zó mooi te kunnen springen en zingen.

Toen opééns.... o, wat schrokken ze allemaal! Opééns, zo maar midden onder het dansen, hoorden ze een stem. En die stem zei, heel hóóg:

„Die éne danst niet goed, die is uit de maat!"

Het kereltje en de vogeltjes hielden van schrik op met spelen en dansen. Ze wilden allemaal zo maar heel hard weghollen naar hun huisjes. Maar toen riep het kereltje heel hard:

„Wie zegt dat? Wie is daar?"

„Ik!" riep het stemmetje weer, „ik heb het gezegd...."

Alle dieren en het kereltje keken naar de plek, waar de stem vandaan kwam. Eerst zagen ze niets, maar toen ze goed keken, ja, toen zagen ze achter een dikke boom een héél klein kaboutertje.

„Kom eens hier!" riep het kereltje. „Waarom kruip je zo weg?"

Het kaboutertje kwam langzaam dichterbij, tot het vlak bij het kereltje stond.

„Ik.... ikke.... ikke hoorde

muziek in het huis waar ik woon. Nou, en toen wilde ik zo graag luisteren.... En toen.... toen kwam ik hier en zag ik de dieren dansen.... en toen.... toen zag ik, dat dat ene vogeltje verkéérd danste. Want het danste op een andere poot dan de andere vogeltjes."

„Hoe heet jij?" vroeg het kereltje aan het kaboutertje.

„Ikke.... ikke heet Langneus, meneer."

„Lángneus!" zei het kererltje, „ha! Waarom Lángneus? Wie heet er nu zo?"

„Iedereen noemt me zo", zei het kaboutertje.

„Maar waaróm dan?"

„Omdat... omdat ik zo'n lange neus heb. En omdat ik me overal mee bemoei. Daarom hebben mijn vader en mijn moeder me Langneus genoemd."

Alle dieren begonnen hard te lachen en het kereltje zei:

„Nou, dat is een goede naam voor jou, hoor! Het is helemaal niet erg, als de vogeltjes niet gelijk dansen. Ik speel voor de dieren om ze blij te maken. En daarom dansen en springen ze ook. Nietwaar, dieren?" vroeg het kereltje.

En alle dieren schudden héél hard met hun kop van ja.

„Wat zullen we met hem doen?" vroeg de muzikant.

Alle dieren dachten diep na en keken heel ernstig. Ze kregen rimpels in hun hoofd van het denken:

„Jij, met je lange neus, ga jij maar gauw naar je huis terug. En voor straf moet je áltijd lopen waarheen je neus wijst, hoor!"

Het kaboutertje holde hard weg op zijn kleine beentjes en de dieren klapten hard in hun pootjes. En de hond ging er zelfs mooi voor zitten. Zijn ene poot tegen zijn kop.

Het kereltje nam zijn viool weer op en begon te spelen. Alle dieren pakten elkaar vast en dansten weer rond. En ook de vogeltjes deden weer mee en het kereltje zong:

O, wat zijn we blij.
O, wat zijn we blij,
Dat onze neus van voren rit
en niet opzij!

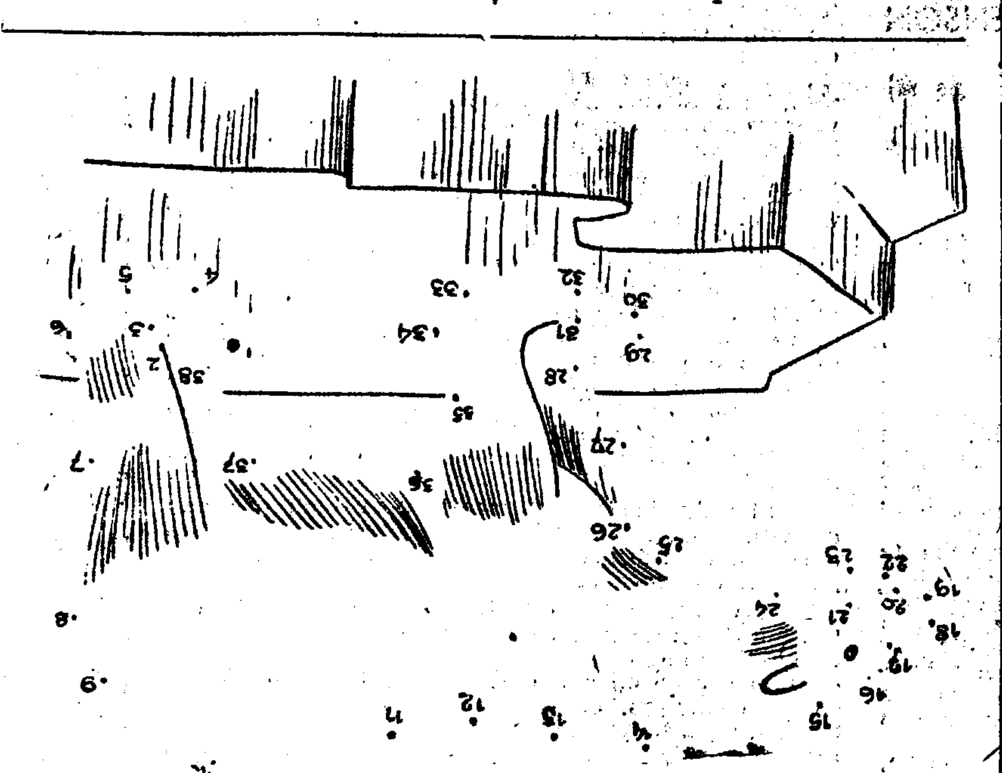
Kekelekuu, kukelekuuu! kraaide de haan opeens. Kekelekuu, de nacht is voorbij. Vooruit, gauw naar huis terug!

En wég liepen de dieren. De haasjes en konijntjes, ruts, ruts, weer onder de grond. En de vogeltjes en eekhoorntjes weer gauw in de bomen. En de hond en de haan weer naar hun baas. En het kereltje weer naar zijn huisje.

„Hè", zuchtte het maantje, „wat is die nacht gauw voorbij. Jammer, dat het al weer dag begint te worden. Het was nét zo mooi in het bos. Maar o, wat heb ik een slaap! Hè, ik zie er wit van, ik kruip maar gauw weer in de wolken. Want kijk, daar komt de zon ook al weer."

En wég was het maantje. Verdwenen in de wolken.

E. v.d. B.

RA, RA, WIE IS DIT?

Hij woont hier ver vandaan. Hij is wit.

Hij houdt niet van de warmte. Als je graag wilt weten, wie hij is, moet je de cijfers 1 tot en met 28 met mooie rechte lijntjes met elkaar verbinden. Nee, eigenlijk moet je de stippen, die bij die cijfers staan met elkaar verbinden. Veel succes!

ONZE WONDERE WERELD

Van een klein meisje, dat dikwijls bang was

Kennen jullie Lieneke? Nee natuurlijk, hè? Nu, dan zal ik jullie over haar vertellen.

Lieneke was een heel klein blond meiske van acht jaar en Lieneke had een heleboel broertjes en zusjes; vijf broertjes en vijf zusjes had Lieneke. En van al die kinderen was Lieneke nu precies de middelmoot, en misschien was het wel juist dáárdoor, dat ze een klein beetje anders was dan al die luidruchtige broertjes en zusjes van haar. Want Lieneke was een heel kalm kindje, dat rustig in een hoekje kon zitten spelen en lang niet altijd te vinden was vóor dolle stoeipartijen in huis of tuin.

En nu moet ik jullie nog iets van Lieneke vertellen, iets, dat eigenlijk wel een beetje naar is. Lieneke was vaak bang. Bang voor allerhande dingen, ja, voor de gekste dingen, waar ze helemaal niet bang voor hoefde te zijn. Voor Lieneke zelf was dit wel het allernaarst, maar Lieneke had een heel lieve moeder, en Lieneke's moeder hielp haar met te leren niet meer bang te zijn. En nu moeten jullie niet denken, dat dat zo maar ineens ging, hoor, o nee. Dat kostte Lieneke heel wat moeite, maar ze deed echt flink haar best. En dan zei haar moeder soms: „Je zult eens zien, wat jij nog eens een flinke Lien wordt", en dan gaf ze Lieneke een knipoogje en dan voelde Lieneke zich zó blij, dat ze dacht: Nu hoef je nooit meer ergens bang voor te zijn.

Het was een hele tijd erg goed gegaan en moeder kreeg gelijk: Lieneke werd echt flink. Maar één keer is er toch nog met Lieneke iets gebeurd, nu, dat was me iets moois, hoor. Luister maar eens:

Het was Kersvacantie en erg slecht weer. 's Morgens na het ontbijt zei moeder: „Zeg, jongens, als jullie vanmorgen eens op zolder gingen spelen, dan kan ik een beetje opschieten, en als ik dan vlug klaar ben, kunnen we vanmiddag nog een uurtje een spelletje doen."

De kinderen vonden het allemaal een goed idee en holderdebolderden met z'n allen naar boven. Op de zolder hadden ze altijd wel plezier. Ze begonnen om beurten te schommelen, maar doordat ze met zovelen waren, was de aardigheid er al gauw af en besloten ze verstoppertje te gaan spelen. Op de zolder stond rommel genoeg waar je achter kon kruipen. Jan zou hem het eerst zijn en ze gingen allemaal op zoek naar een goed plaatsje. Lieneke voelde er niets voor om

achter de koffers en kisten te kruipen; stel je voor, dat er muizen zaten, jakkes.... en ze bedacht, dat ze zich het best kon verbergen op de slaapkamer van Jan, die ook op de zolder was. Maar op de kamer van Jan vond ze niets waar ze achter kon zitten. Wat nu....? O, ik weet het, dacht Lieneke, ik kruip onder het bed en trek de sprei een eindje omlaag. Nou, dan kan hij láng zoeken.... En meteen begon Lieneke zich onder het bed te wurmen.

Ze lag er een poosje onder en hoorde Jan over de zolder scharrelen. Greetje was al gezien en Joop ook en straks had hij Leo natuurlijk in de gaten.... en....

„O.... o.... o.... help! help!" gilde Lieneke opeens, hellep!.... hellep...."

Ze vlóóg onder het bed vandaan, rende de zolder over en sprong met twee, drie treden tegelijk de trap af, de gang over, weer een trap af, al maar gillende, tot ze beneden was. En achter haar aan holden alle kinders, verschrikt, niet wetende, wat er nu precies aan de hand was....

Moeder keek verbaasd naar Lieneke's angstige gezichtje.

„Wat is er in 's hemelsnaam gebeurd? Toe, Lieneke, zeg eens op, wat hebben jullie uitgevoerd?"

Lieneke kon eerst geen woord uitbrengen, maar eindelijk kwam er met horten en stoten uit: „Er zit een héél groot, vies beest onder Jan z'n bed...."

„Ach, kom, daar geloof ik niets van", zei moeder.

„Heus, moeder, gaat u maar kijken, een groot, griezelig beest."

„Nu, kom maar mee, dan gaan we samen kijken", zei moeder, en ze pakte Lieneke bij haar hand en zo gingen ze naar boven. Moeder voelde Lieneke's hand trillen in de hare en zei:

„Kom, Lieneke, niet bang zijn, hoor, we zijn toch met z'n tweetjes; zullen we soms de mattenklopper meenemen....?"

Toen ze voor Ján's bed stonden, tilde moeder de sprei op en ging op haar knieën voor het bed liggen en keek.... Niets te zien!

„Nu, Lien, waar zit die olifant?", zei moeder. „Ik zie niets...." Maar gelijk dat moeder dat zei, zag ze iets bewegen. Moeder keek, greep iets, en.... o.... o, o, die Lieneke! Moeder lachte zich opeens krom. „O, Lien, wat een domoor ben je toch, kijk nu eens...." En moeder had een grote stofpluis in haar hand, die was gaan bewegen door het optillen van de sprei. „Daar ben jij nu zo bang voor geweest...."

Lieneke lachte, maar nu wel een beetje van verlegenheid.

Toen ze met moeder beneden kwam en moeder het verhaal vertelde, hadden al die broertjes en zusjes van Lieneke natuurlijk reuzenpret, en Lieneke lachte héél hard mee, want ze vond zichzelf nu toch wel een malle meid, die voor een stofpluis op de loop ging....

Na deze keer heeft Lieneke nooit meer zo dom gedaan en ze is heus héél flink geworden. En ze is nu geen Lieneke meer.... Weet je hoe ze nu heet? Ze heet juffrouw Jacqueline en is de juffrouw van de kleuterschool; ieder jaar vertelt ze daar aan de kleutertjes van dat kleine, domme Lieneke, dat bang was voor een stofpluis....

A.R.M.

ZO TERLOOPS

Koeien met een sneeuwbril ziet men niet elke dag, maar men kan ze vinden in het uiterste noorden van Rusland en in de koudste streken van Siberië, waar de sneeuw lang blijft liggen. De koeien laat men er grote brillen met gekleurd glas dragen om te voorkomen, dat de dieren sneeuwblind worden; wat zeker zou gebeuren, als de dieren gedwongen worden voortdurend op die witte sneeuwmassa's te kijken.

Apost. Vicariaat wil grond Alto Vista kopen

Oranjestad. — Het Bestuurscollege schreef aan de Eilandsraad, dat het Apostolisch Vicariaat van de Nederlandse Antillen dd. 6 oktober 1955 verzocht een perceel grond, groot ongeveer 3900 m2 en gelegen te Alto Vista in het tweede district, het perceel omschreven in meetbrief no. 311 van 1951, waarop een kapel gebouwd is, omsluitende, in eigendom te mogen verkrijgen voor het uit breiden van genoemde kapel ten behoeve van de aanleg van een Kruisweg.

Aangezien het hier een eigendomsuitgifte betreft van een stuk grond, dat een zelfstandig bouwperceel vormt en een oppervlakte van 500 m2 te boven gaat, behoeft deze uitgifte ingevolge het bepaalde bij artikel 27 lid 2 van de Eilandsverordening op de uitgifte van eigendommen (Ab 1953 No. 19) de goedkeuring van de Raad.

Van de zijde van het B.C. bestaan tegen deze uitgifte geen bezwaren en naar het oordeel van het B.C. zou aan het Apostolisch Vicariaat van de N.A. een stuk grond groot ongeveer 6000 m2, gelegen te Alto Vista in het tweede district, zoals omschreven in de meetbrief no. 57 van 1956, in eigendom kunnen worden overgedragen onder de voorwaarden en bepalingen vastgesteld bij de aangehaalde Verordening op de uitgifte van eigendommen, voor de prijs van ƒ 600.—.

Het B.C. geeft voorts de Raad in overweging de vorenomschreven uitgifte in eigendom goed te keuren.

Reeds voor 2 miljoen ingeschreven op Venearuba

Oranjestad. - Naar wij van de Voorlichtingsdienst vernamen heeft men op het kapitaal van Venaruba, dat een toeristenhotel zal bouwen aan de Palm Beach, reeds voor een bedrag van meer dan 2 miljoen bolivars ingeschreven. Binnenkort zal nu ook op Aruba eenzelfde maatschappij worden opgericht, waarin het Eilandsbestuur voor 40 % zal deelnemen en de handel de gelegenheid krijgt voor de overige 20 % in te schrijven.

De jaarlijkse tennisontmoeting ESSO-C.S.C.

Tennisbeoefenaars wordt behalve tennis ook Garden Party en Barn Dance aangeboden

Willemstad. — Traditie-getrouw zal ook dit jaar de jaarlijkse tennis-ontmoeting tussen de Esso Tennis Club en de Curacaose Sport Club plaatsvinden. Zoals bekend wordt deze ontmoeting meestal met Pinksteren gehouden. Dit jaar is het de beurt aan Aruba om naar Curacao te komen. Het vorig jaar reisde C.S.C. naar Aruba. Het is een tennis-ontmoeting die reeds jarenlang plaatsvindt.

De Arubaanse spelers zullen zaterdag omstreeks één uur op Hato aankomen, vanwaar zij naar de Pasanggrahan zullen gaan. Er worden om vier uur tenniswedstrijden gehouden op de banen van C.S.C.

Des avonds bieden de Curaçaose sportmensen aan de gasten een Garden Party aan op May Eve, het mooie huis op Bloemhof.

Op zondag worden des middags om vier uur weer tenniswedstrijden gehouden, waarna des avonds in de Club C.S.C. een Barn Dance wordt aangeboden. Er zijn verschillende personen van C.S.C., die voor het transport zullen zorgen, zodat de gasten steeds gehaald en gebracht worden naar de plaatsen waar zij naar toe moeten.

Het tennisprogramma van zaterdag luidt:

Baan 1: dames dubbel: Hamelers Peeren (Esso) vs. De Vos B. v.d. Brugge (C.S.C.).

Baan 2: 2e heren enkel: G. Evers (Esso) vs. J. v.d. Brugge (C.S.C.).

Baan 4: gemengd dubbel: mevr. Ebeling Dorwart (Esso) vs. E. Jansen O. Salas (C.S.C.).

Baan 1: 1e heren enkel: R. Smith (Esso) vs. S. Lampe (C.S.C.).

Zondag:

Baan 1: 2e heren dubbel: Lambert Dorwart (Esso) vs. Lampe Burghart (C.S.C.).

Baan 4: 3e heren enkel: B. v.d. Heuvel (Esso) vs. J. Kusters (C.S.C.).

Baan 2: dames enkel: I. Hamelers (Esso) vs. L. Salas (C.S.C.).

Baan 1: 3e heren dubbel: v. Schouwen Burton (Esso) vs. Hoetink Beekers (C.S.C.).

Baan 4: 1e heren dubbel: Smith Evers (Esso) vs. Salas Knottenbelt (C.S.C.).

Portugezen-ruzie

Willemstad. — Gisteravond kreeg de man J.N., een Portugees, met een bezemsteel een klap op zijn hoofd van een straatveger, ook een Portugees. Daar J.N. niet geheel nuchter was, werd hij naar huis gezonden.

Schoolwedstrijden in NABLO-zwembad

Willemstad. — As. donderdag worden in het Nablo-zwembad op het Rif weer schoolzwemwedstrijden gehouden. Deze worden door de Nablo georganiseerd. Des avonds om acht uur beginnen de wedstrijden voor de Middelbare scholen met vrije slag, schoolslag en rugslag voor jongens en meisjes.

Eveneens worden de 3 x 50 meter en 4 x 50 meter wissel- en vrije slag estafettes verzwommen.

Op zaterdag 19 mei des middags om drie uur zwemmen de leerlingen van de Lagere Scholen, waarbij zij hetzelfde programma hebben als de leerlingen van de Middelbare scholen met dit verschil, dat de wedstrijden vrije-, school- en rugslag voor laatstgenoemden honderd meter is en voor de Lagere school slechts 50 meter bedraagt.

Er zijn medailles voor de drie eerste aankomenden, terwijl er verder door de Nablo 4 bekers ter beschikking zijn gesteld.

Wij wensen de deelnemers veel succes toe.

Arubaanse basketballers naar Curacao

Willemstad. — Van de basketbalbond vernemen wij dat deze gedurende de Pinksterdagen de kampioen van Aruba "Caribe" op bezoek zal krijgen. Ook de „Chinese Club" komt hier een paar wedstrijden spelen. De Bond heeft een aardig programma samengesteld en dank zij de prettige medewerking van de verenigingen kon alles vlug geregeld worden. De spelers komen reeds op vrijdagavond aan. De wedstrijden nemen reeds op deze avond een aanvang. Het programma is als volgt:

Vrijdagavond 20.000 u. Dragons (sub kamp. Cur) tegen Caribe (kamp. Aruba), zaterdagmiddag 18.00 u. Sithoe tegen reserve Caribe, 19.30 u. Lightning (kamp. Cur.) tegen Caribe (kamp. Aruba), zondagavond 20.00 u. Dragons tegen Chinese club op Dragonsveld te Habaai. De wedstrijden worden in de Hoogstraat gespeeld, behalve de wedstrijd van zondagavond.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisten 27 P.V.'s op en verleenden 25 maal assistentie.

Venezolaanse pers over Antilliaanse delegatie

Willemstad. — In het dagblad „El Nacional" lazen wij in de rubriek „Los Hechos Económicos de la Semana", welke rubriek verzorgd wordt door José Gerbasi, dat men in Venezuela veel belangstelling toonde voor de Antilliaanse delegatie, die de vorige week een bezoek aan ons nabuurland bracht en gisteren terugkeerde.

In verschillende kringen vreesde men, dat de delegatie met een speciaal doel kwam en wel om te trachten om met een soort commerciële overeenkomst de Antillen-rechten te doen afschaffen, zo schrijft José Gerbasi, maar de waarheid is, dat met groot optimisme naar de mogelijkheden van een economische uitwisseling met de Antillen wordt gezien.

Venezuela heeft de mogelijkheid om in Curaçao industrieën te doen vestigen om op deze wijze de export van de Venezolaanse produkten op te voeren.

Zeer gunstige commentaren zijn dan ook gehoord, aldus „El Nacional".

SCHOOL VOOR JONGGEHUWDEN

Een Duitse film met Hollandse tekst wordt hedenavond om 7 en 9 uur onder de titel „School voor Jonggehuwden" in ROXY gepresenteerd.

Ruth Leuwerik, Hardy Kruger, Gilda Thamar, Hans Sehnker, Fita Benkhoff en Karl Schonbeck zijn de sterren, die in deze levendige, goed gemaakte en moderne film de rollen bezetten. Regisseur Hans Schweikart tracht de huwelijksmoeilijkheden van een pas getrouwd paar te belichten. Dit is hem voor een groot gedeelte ook gelukt maar niet helemaal, omdat er nog wel een paar vraagtekens overblijven.

Andreas en Garda zijn gelukkig getrouwd. Op advies van de dokter moet Andreas — een auto-coureur — na een auto-ongeval een rustkuur in Zwitserland ondergaan. Garda is nu op zichzelf aangewezen, daarom zoekt zij het baantje van foto-reportrice, dat haar in de gelegenheid stelt haar schulden te vereffenen. In Zwitserland maakt daarentegen Andreas van de gelegenheid gebruik om met de sportieve Joan te scharrelen. Wanneer de rustkuur van Andreas ten einde loopt, begeeft Joan zich naar Garda's huis en vertelt haar van haar romance met Andreas. Andreas verschijnt later op het toneel, ontwijkt Garda's vragen met betrekking tot zijn verblijf in Zwitserland, waardoor Garda meent de waarheid niet te kunnen betwijfelen. Op haar beurt wil zij Andreas' mannelijke trotsheid kwetsen, door te laten doorschemeren, dat zij flink „genoten" heeft tijdens zijn afwezigheid. Deze leugentjes wreken zich en zo ontstaat er een onoverbrugbare kloof. Als Andreas tenslotte achter de waarheid komt, vergeet hij zijn trots en is het huwelijk nog net op tijd gered.

Her verkeerde verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren drie lichte aanrijdingen te behandelen, met schade variërend van ƒ 30.— tot ƒ 150.—.

„Van Speyk" komt op 18 juli de „Willem v.d. Zaan" aflossen

's-Gravenhage. — Ter aflossing van het fregat „Willem van der Zaan" zal het fregat „Van Speyk" (commandant luitenant-ter-zee eerste klas A. G. van de Land) op 26 juni uit Den Helder vertrekken naar de Nederlandse Antillen. Op de uitreis zal het schip, behoudens de diplomatieke toestemming van de betrokken regering, van 2 tot 4 juli een bezoek brengen aan Ponte Delgada en van 12 tot 16 juli aan San Juan op Puerto Rico. Op 18 juli wordt de „Van Speyk" te Willemstad verwacht.

De „Willem van der Zaan" (commandant de luitenant-ter-zee eerste klas R. J. Hordijk) vertrekt 7 juli uit Willemstad naar Nederland. Tijdens de thuisreis zal het schip, behoudens diplomatieke toestemming, van 9 tot 12 juli een bezoek brengen aan San Juan en van 23 tot 25 juli aan Ponte Delgada. In de avond van 31 juli wordt de „Willem van der Zaan" ter rede van Den Helder verwacht.

Dezer dagen hield de Internationale Advertising Association in het Hotel Plaza te New York haar achtste jaarlijkse bijeenkomst. Op deze conventie waren ook Nederland en de Nederlandse Antillen vertegenwoordigd. Op bovenstaande foto, die genomen werd voor de Nederlandse stand, zien wij v.l.n.r. Philip Bookbinder, eigenaar-manager van de King Typographic Service Co., Erik Nielson van het blad „Vision", Helen Dovale, directrice van Dovale's Advertising (Curaçao), Arthur Whitcomb, advertentie-manager van „Vision", en Ray Aron, directeur van Sudler en Hennessey Inc., afdeling Kunst.

AMERIKAANS BASEBALL

Dodgers slaan St. Louis

Sal Maglie via waivers bij DODGERS aangeland

Doordat de Wereldkampioenen, de Brooklyn Dodgers gisteravond met 7—5 van de St. Louis Cardinals wonnen, haalden zij een wedstrijd van hun achterstand van 2—1/2 in, omdat de Milwaukee Braves ook hun wedstrijd verloren. De wedstrijd Brooklyn —St. Louis werd te Jersey City gespeeld inplaats van in Ebbets Field, het stadion van de Dodgers. Dit was de tweede van de serie van zeven wedstrijden welke de Dodgers dit jaar te Jersey City zullen spelen.

Sal Maglie
......oude vijand, thans vriend.....

Gil Hodges en Pee Wee Reese sloegen homeruns om de Dodgers de overwining te bezorgen, en Clem Labine was de winnende pitcher voor de Wereldkampioenen. Tom Poholsky verloor voor de Cardinals. Uit Brooklyn wordt vernomen, dat de Dodgers hun oude sta-in-de-weg Sal Maglie van de Cleveland Indians via waivers hebben gekocht. Maglie die in '54 door de Indians van de Newyork Giants werd gekocht, heeft gedurende zijn baseball loopbaan 95 wedstrijden gewonnen en 44 verloren. Van deze wedstrijden heeft hij er 23 van de Dodgers gewonnen en elf maal heeft hij van Brooklyn verloren. Verder verkochten de Dodgers hun "relief pitcher" Jim Hughes aan de Cubs. De Newyork Giants wonnen 's middags in de Polo Grounds met 6-4 van de Chicago Cubs.

Warren Hacker verloor voor Chicago en Johnny Antonelli won voor Newyork. Homeruns in deze wedstrijd van Banks (Cubs), en van Mays en Mueller van de Giants. De Philadelphia Phillies die op de laatste plaats in de National League staan, wonnen gisteren eindelijk een wedstrijd. Zij versloegen de Milwaukee Braves met 3-1. Miller won voor Philadelphia en Burdette verloor voor Milwaukee.

De wedstrijd Cincinnati vs Pittsburgh werd wegens de regen afgelast.

In de American League moest ook de wedstrijd Cleveland vs Newyork Yankees wegens slecht weer afgelast worden. Ook in de American League won de club die op de laatste plaats staat, de Detroit Tigers eindelijk een wedstrijd. Zij versloegen de Red Sox van Boston met 6-3.

Paul Foytack die hulp had gekregen van Steve Gromek, won de wedstrijd. Willard Nixon verloor voor Boston. Don Buddin en Bill Tuttle sloegen in deze wedstrijd homeruns.

Verder wonnen de Baltimore Orioles met 9-5 van de Kansas City Athletics en de Chicago White Sox wonnen met 5-1 van de Washington Senators. In de wedstrijd Washington vs Chicago was Keegan de winnende pitcher en Stobbs verloor voor Washington.

Premier Nehroe van India zal op 24 juli een bezoek brengen aan Libanon. Hij zal slechts een dag blijven. De premier is dan op de thuisreis na bezoeken aan Washington en West-Europa.

SHELL PINKSTER OLYMPIADE

Julianadorp delft ook bij bridge het onderspit

Emmastad. — Gisteren werd de Olympiade voortgezet met tennis- en bridgewedstrijden. Ook deze dag trok Emmastad met tennis aan het langste einde en won 4 van de 7 gespeelde wedstrijden. Aan spanning heeft het evenwel niet ontbroken, want in niet minder dan 5 ontmoetingen moesten 3 sets verspeeld worden, om de winnaar te bepalen.

De uitslagen luidden:

Mevr. v.d. Heydt/Rosevelt (E'stad) vs. mevr. Ter Mors/Bunte (J'dorp) 6—2, 4—6 en 1—6; mevr. Lodewijks/Lodewijks (E'stad) vs. mevr. Talma/Schöttelndreier (J'dorp) 6—4, 1—6 en 5—7; mevr. Goedhart/Goedhart (E'stad) vs. mevr. Smit/Huitker (J'dorp) 0—6, 9—7 en 6—2; mevr. Groenendaal/Mout (E'stad) vs. mevr. Nauta/v. Mourik (J'dorp) 6—1, 10—12 en 6—4; mevr. Woudenberg/Kuipers (E'stad) vs. mevr. Loof/Drechsel (J'dorp) 1—6 en 1—6; mevr. Hitenhausen/Bijloo (E'stad) vs. mevr. Tiepen/Tiepen (J'dorp) 6—2, 4—6 en 6—4; v.d. Elshout/v. Leeuwen (E'stad) vs. v. Wijck/Boelens (J'dorp) 6—3 en 6—1.

De stand na twee dagen tennis luidt thans: Emmastad 9 wedstrijden gewonnen en Julianadorp 4 wedstrijden gewonnen.

Emmastad sterker bij bridge

Des avonds vond in Sociëteit Asiento de grote bridge-ontmoeting plaats, waaraan zegge en schrijve 192 deelnemers(sters) hebben deelgenomen. Deze gigantische strijd besloeg niet alleen de grote zaal, maar er moest zelfs een stukje, in de nabijheid van de bar, aangeplakt worden, teneinde alle bridge-liefhebbers te kunnen bergen. Gedurende drie volle uren is er met de 52 kaarten heel wat gebeurd; grote slemmen, kleine en alle soorten biedingen vlogen de aether in, en dat Emmastad uiteindelijk gewonnen heeft, kan natuulijk aan de geluksfactor van het krijgen van goede kaarten worden toegeschreven.

Erg chauvinistische bridgers wijten het aan hun kunnen; het lijkt ons het beste hun maar in die waan te laten, want bij dit spel speelt de geluksfactor wel degelijk een grote rol.

Het was een geanimeerde avond en de topscrorers waren: voor Julianadorp de fam. W. Franssen, die met 5—0 overwon, en de heren Pang Atjok/Baerecke, die met 4 1/2—1/2 de schaal sterk ten gunste van Julianadorp deden uitslaan. Voor Emmastad waren het de heren v. Weeren/Eielts, die voor een 5—0 overwinning zorg droegen.

Na afloop werd nog genoegelijk nagepraat en diverse spelers liet men nog even dunnetjes de revue passeren. Ter plaatse werd de stand door de leider, de heer Hendriks, die op een buitengewoon geslaagde bridgedrive kan terugzien, bekend gemaakt, welke als volgt luidde:

	Emmastad	Julianadorp
bridge	22.044	19.810

Aangezien bij tennis de puntentelling 0,232 ten gunste van Julianadorp uitviel, luidt de totaalstand thans:

Emmastad	Julianadorp
135.920	98.707

Hedenavond zullen de schermers en biljarters in actie komen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Pa nos muchanan
17.15 Pabien!
17.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten
18.00 Boletin di noticia
18.15 Gramophoonmuziek
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Internationale Juke-box
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Conjunto Cristal.
21.00 Filmmuziek
21.30 Edvard Grieg speelt piano
21.45 Dichters van Noord en Zuid
22.15 Edvard Grieg speelt piano
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Nanzy verhaal
18.15 Gevarieerde muziek
18.45 Sport Nieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodieën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
21.00 Conj. Estrellas del Caribe
22.00 Sluiting

P.C.J.
18.37 Nieuws
19.30 Klokslag
18.54 Roulette
19.31 Hutspotpourri.
U vraagt Wij draaien
20.14 Op de drempel van een nieuw tijdperk".
20.23 Het Franse Chanson
20.38 In en uit den vreemde
20.45 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.55 Avondgebed.
21.00 Sluiting.

AVROS (63.00 m. — 4750 k) (19.48 m. — 15405 k)
17.00 Linda's eerste Liefde
17.15. Reclame
17.30 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen.
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 07.0 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden tm. Zat 19 mei 12.00 uur, G. W. Overdijkink, Beatrixlaan 7, Rio Canario, tel. 3412 bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400.

Materialen Afdeling:
M. K. A. van Kicken tel. 2136

C.S.M.

Rederij:
H. H. van der Koogh tel. 2710

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458—2551
Van 1900 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. Punt tel. 2580

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel. 4523

HEATER ASIENTO
Geen Voorstelling

Voetbaltournooi Scherpenheuvel

Willemstad. — Gedurende het afgelopen weekend werd het voetbaltoernooi voor junioren uitgeschreven door de vereniging Scherpenheuvel ter ere van haar 15-jarig bestaan, gespeeld op het terrein van Scherpenheuvel. De leiding was in handen van Frater Engelmundus. Het opgekomen publiek heeft genoten van een paar goede en sportief gespeelde wedstrijden die volgens het knock-out systeem gespeeld werden . Er was een beker beschikbaar gesteld door de hr. J. Helburg. Trainer da Cunha van de CVB was bij alle wedstrijden aanwezig. De beker werd tenslotte door Scherpenheuvel gewonnen. En hier de resultaten:

Scherpenh. — Vesta 5-0
Centro Dom. — Jong Cur. 1-0
Riverside — Jong Holl. gewonnen Riverside, J. H. niet opgekomen.
SUBT — Deport. Cur 3-0
Scherpenh. — Athene 4-0
Riverside — Centro Dom. 1-1 pen. 3-2
Scherpenh. — SUBT 2-0
Scherpenh. — Riverside 3-0

De beker werd door de heer Enrique Ignacio uitgereikt met een toepasselijk woord aan de captain van Scherpenheuvel, waarbij hij ook zijn dank uitbracht aan alle deelnemers en referees.

Boeiende lezing van dr. Marti over het leven der Azteken

Willemstad. — Voor een zeer klein, maar aandachtig gehoor sprak gisteravond in het Cultuurcentrum de Mexicaanse musicus en musicoloog Dr Samuel Marti. Dr Marti werd ingeleid door de voorzitter van het Cultureel Centrum Curacao, die ook namens het Comité tot Bevordering van de Wetenschap de jonge socioloog-musicus welkom in de Antillen heette. Ook de wnd. consul van Mexico, de heer Maduro, richtte enige woorden tot Dr Marti en las hem een telegram voor van de consul, de heer Morris Curiel die zich momenteel in het buitenland bevindt, waarna Dr Marti het woord nam.

Op kalme, beheerste wijze richtte de Mexicaan zich tot het publiek en verzocht met klem, dat een ieder zich meer ging bezighouden met ons eigen verleden, het verleden van de Amerikaanse mens. Europeaan of Aziaat, Nederlander of Egyptenaar allen die in de Amerika's wonen moeten zich meer oriënteren op de geschiedkundige achtergrond van de 20 miljoen Amerikanen (lees Indianen) die in de archeologische centra wonen. De onkunde over deze gebieden is ontstellend.

Nauwelijks 200 jaren voor de Europeanen kwamen trokken de stammen, die wij kennen als de Azteken, uit het Noorden naar de Vallei van Mexico. Dr Marti wil zich voorlopig nog niet bezighouden met de theorieën over de herkomst van deze stammen of zij nu uit Azië komen, zoals door velen wordt beweerd, of van de Paaseilanden. Wel, voegt hij er aan toe, hebben wij de schedel van een man gevonden naast die van een mammouth en beide dateren van ongeveer 25.000 jaar geleden. Spreker gaf vervolgens een zeer boeiend beeld van het muziek, architectonisch en religieuze leven bij de Azteken. Daar hij zelf in de archeologische centra heeft gewerkt, kon hij nauwkeurige omschrijvingen geven van samenstelling, vorm en versiering van de instrumenten.

Deze lezing werd tevens verlucht met een Mexicaanse film, waaraan Dr Marti ook heeft medegewerkt en waarin de archeologische vondsten naar voren werden gebracht.

Een van de vele mysteries voor de archeologen is, waarom zoveel steden als bijv., Chichenitza plotseling door duizenden personen zijn verlaten, zodat wanneer wij nu opgraven gehele stadsgedeelten intact naar boven komen. Sommigen beweren dat dit door een epidemie is gekomen, anderen weer geloven dat door de slechte oogst de bevolking weggetrokken is naar andere vruchtbare gronden. Dr Marti gelooft dat een combinatie van beide de oorzaak is. Door de slechte oogst ontstonden werkeloosheid en voedsel tekort, die gecombineerd waarschijnlijk tot een epidemie hebben geleid.

En men begrijpt de oproep van Dr Marti, wanneer hij steeds moet zeggen, daar weten wij nog niets van. Dit wordt nog onderstreept wanneer hij vertelt hoe in, Costa-Rica en Nicaragua door aardverschuivingen en watersnoden geheel dorpen en steden te voorschijn komen. En hoeveel zou men na een diepere studie niet kunnen leren. De Spanjaarden maakten bij hun veroveringen gebruik van de kennis van de Indianen. Tegenwoordig worden nog de mijngangen gebruikt die door de Indianen begonnen zijn, daar zij practisch en doelmatig aangelegd zijn.

Hedenavond om half negen houdt dr Marti zijn tweede lezing in Soc. Bolivariana.

Bremen. — Dezer dagen is de eerste zending zware uitrusting uit de Verenigde Staten voor de Westduitse weermacht te Bremen aangekomen. De zending bestond uit lichte tanks en geschut.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

6—30. Svitjold haast zich het pad op naar zijn oude plaats; de rots in zee. Steeds sneller wil hij voort, is het een vlucht, weg van de vreemde vrouw, die zijn eenzaamheid verstoort? Misschien. Maar niet alleen dat!

Als zijn vermoeden, dat de vrouw het slachtoffer van een schipbreuk is, juist is, zullen er nog meer opvarenden geweest zijn. Wellicht komt hij nog op tijd om de anderen aan de klauwen van de dood te ontrukken....

Mogelijk komt ook hij iets te weten over de vrouw, die, dat voelt hij een geheim om zich heeft.

Hijgend bereikt hij tenslotte zijn uitkijkpost en staart over de rand naar beneden. In het water, dat aan de voet van de rots tussen de stenen kolkt, drijft wrakhout en een menselijke gestalte, een man.... stomme getuigen van het drama, dat zich hier heeft afgespeeld. Hij daalt van de rots af, een hachelijke onderneming; innerlijk weet hij al, dat zijn moeite vergeefs is. Het is zo. Te laat, te laat. De man die daar drijft is dood....

„Dood...." mompelt hij schor.

Aangst overmeestert hem. Hij wil weg, weg van de dood. Zonder om te kijken gaat hij, hollend, struikelend, instinctief het pad naar de hut volgend. Halverwege blijft hij staan. Achter hem is de dode man.... voor hem de vreemde vrouw.... „Wat moet ik doen?" kreunt hij radeloos. „Vluchten", fluistert een stem in hem. „Laat alles achter U, denk alleen aan Uzelf."

„Neen", zegt hij luidop. „Dat kan niet. Die vrouw kan wel ziek zijn, als ik haar in de steek laat, gaat zij misschien ook.... dood.... door mijn schuld. Dat nooit!"

Schoorvoetend gaat hij verder, terug naar de hut. Zachtjes opent hij de deur en kijkt naar binnen.

In de flauwe schemering hoort hij de rustige ademhaling van de vrouw en het kind. Dan treedt hij binnen, sluit geluidloos de deur en sluipt op het vuur toe. Een paar blokken erop. Voorzichtig, geen leven makend. Hij zet zich op een krukje en staart in de vlammen.

Het harsige dennenhout kromt zich, splijt, een lange vuurtong lekt eruit.... rekt zich, krompt weer in, het vuur leeft....

Het maakt hem rustig, hij denkt niet meer en doezelt in.

Hoe lang hij zo gezeten heeft, weet hij niet, minuten, uren? Hij schrikt wakker, omdat een stem tot hem spreekt.

Slaapdronken kijkt hij naar de vrouw. Zij is wakker en glimlacht hem toe. Zij herhaalt haar vraag: „Zeg mij, goede vreemdeling, ben ik thans in het land van Eric, Koning der Noormannen?"